

నవతెలంగణ

30 అగస్టు 2020

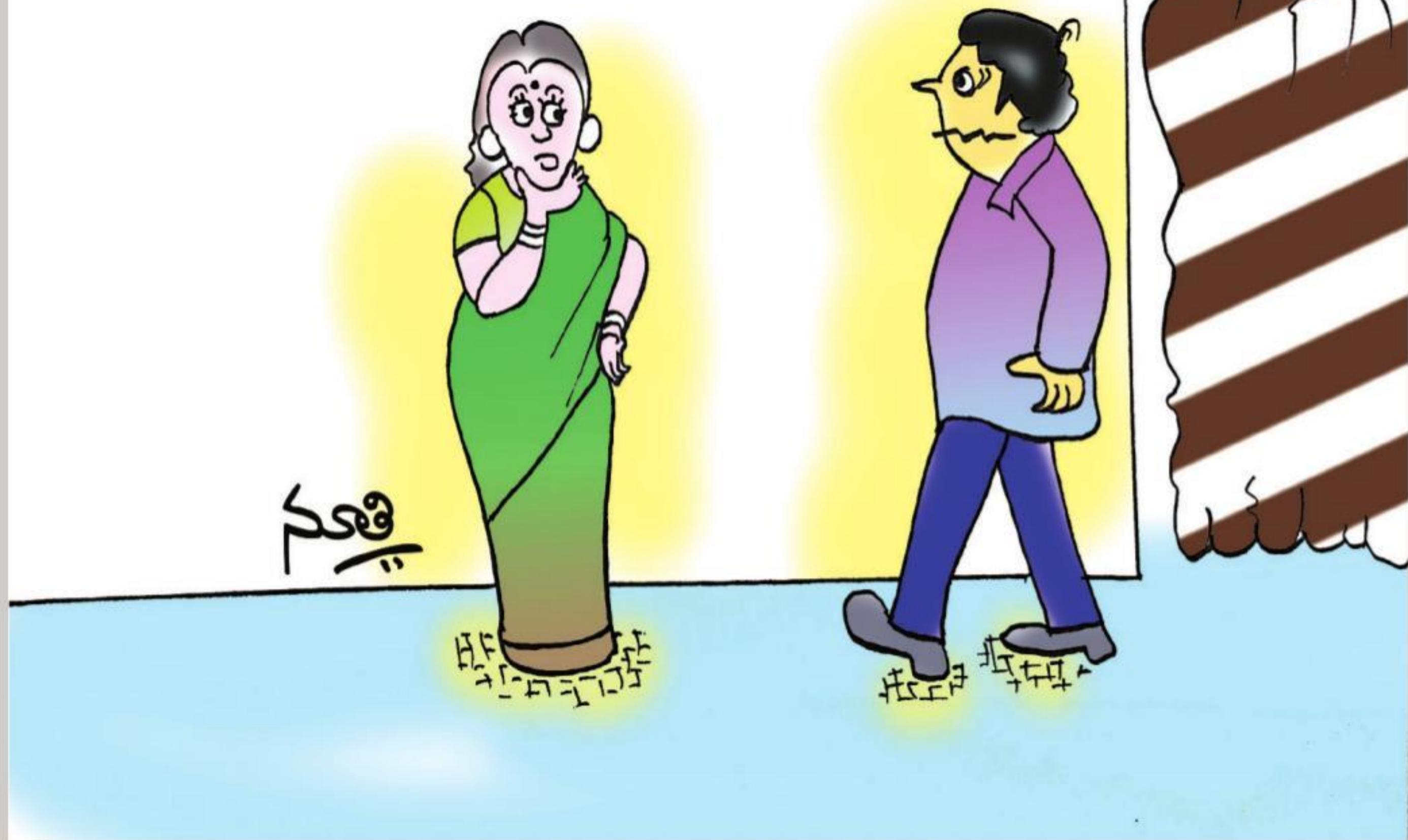
జాతీయ క్రీడా దినోత్సవం... ఓ మహేశ్ వృషందనం!

పించీ సినిమా పాటకు దఖలీ ఉర్దూ సాబగు :

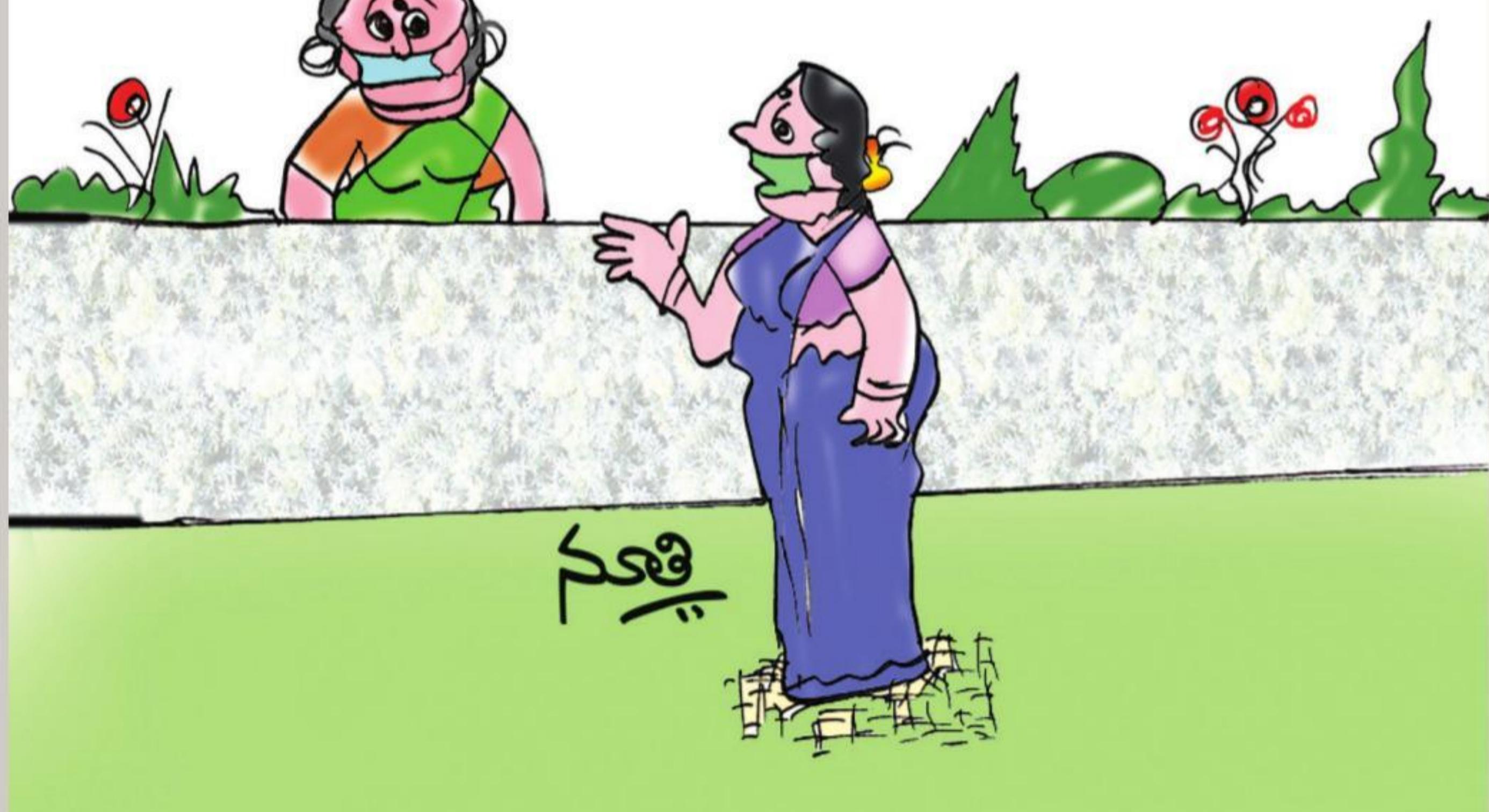
పాచ. రమేష్ బాబు

ఓహ్! మార్కెన్! మాస్కు తెకుంచే
గుత్తపట్టలేక పూర్వమ్కు!!

మంత్రిగారి భీర్ష మల్లీయ
పూవిగిన్ మాస్కు తయారు
చేయించుమనందము..!

వికాసం	... 5
అభాగ్యుని ఊయల (చిన్న కథ) :	
దుర్దంబైతి	.. 6
పురుషాధిక్య భావజాలాన్ని	
ప్రశ్నించిన చిత్రం “36	
వయసులో” (సినిమా) :	
కె.నాగలక్ష్మి	... 7
మలుపు!? (కథ) : మహామ్మద్ అమ్మద్ అలీ	... 9
ఎప్పటికి వెలుస్తుంది ఈ వాన :	
... 12	
హిందీ సినిమా పాటకు దబునీ ఉర్దూ సాబగు (స్వరణ) :	
హెచ్.రమేష్ బాబు	... 14
  జాతీయ కీడా దినోత్సవం.. ఓ ప్రహసనం (కవర్సన్టీ) :	
చొపురపు కృష్ణరావు	... 16
నెమలీక	... 20
వెంటాదే వాక్యాలు	... 23
పదకేళి	... 24
సమీక్షలు (తాత్క్విక రంగంలో వర్గపోరాటం)	... 25
ఈ వారం కవిత్వం (మనిషిగా గుర్తించండి, స్వేచ్ఛ కోసం) ... 26	

భాషానేవ

అంతరంగం

“తెలుగుదేలయన్న దేశంబు తెలుగును, తెలుగు వల్లభుండ తెలుగుకండ, యెల్ల నృపులు గొలువ యొరుగవే బాసాడి, దేశ భాషలందు తెలుగు లెస్స” అని ఎప్పుడూ భాష ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడల్లా మన గొప్పను ఉదహరిస్తాము. ఈరోజు భాషా సేవను గురించి చెప్పుకోవటానికి దేవులపల్లి రామానుజరావు, గిడుగు రామమూర్తి పంతులు జయంతులు జరుపుకున్నాము ఈ నెలలో. వారి జ్ఞాపకాలతో భాషను గురించి కొన్ని విషయాలు మాట్లాడుకోవాలి.

కృష్ణదేవరాయల ప్రస్తావన ప్రతిసారి చేస్తాము. అతను సామ్రాజ్య అధిపతి, కవి కూడా. రాజుల కాలంలో, రాజుల, మహాకవుల, పండితుల కేంద్రంగా భాషా సాహిత్యాలను చర్చించటం అనాదిగా జరుగుతోంది. కానీ భాష స్పృష్టి ప్రజా సమూహాలలో జరిగింది. అభివృద్ధి కూడా సమాజంలోనే జరిగింది. కష్టపడి పని చేసే సామాన్య జనుల నుండి వారి మధ్య ఏర్పడే సంబంధాల నుండి ఒకరికొకరు తమ భావాలను పంచుకోవాలిన అవసరం నుండి భాష జనించింది. పనులు, పరికరాలు పెరుగుతున్న కొద్దీ భాషా పెరిగింది. భాషతో భావాలు, విజ్ఞానమూ వికాసించింది. అంటే భాషకు కేంద్రం సమాజం. కానీ రాజులు, పాలకులు, పండితులు - సమాజంపైన, ప్రజలపైన ఆధిపత్యం వహించినట్లుగానే భాషాసాహిత్యాల మీదా ఆధిపత్యం వహిస్తూ నియంత్రిస్తున్నారు. ప్రజాస్ాయామిక ప్రభుత్వాలు ఏర్పడ్డాక కూడా భాషను ప్రజాస్ాయామీకరించడంలో విఫలం చెందారు. భాషాభివృద్ధిలో ప్రజల భాగస్వామ్యాన్ని విస్తరించారు.

ఇలాంటి పరిస్థితులలో ఈ తెలుగునేల పైన కొందరు వాళ్ళ జీవితాలను వాటి కోసం నిబధ్ధంగా వెచ్చించారు. అట్లా కృషి చేసిన వారే గిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారు. ఆయన శ్రీకాకుళం మారుమూల ప్రాంతంలో అగ్రవర్షంలో జన్మించినప్పటికీ అనేక కష్టాలను ఎదుర్కొని అదివాసీ ప్రజల సవర భాషకు ఎనలేని సేవ చేశారు. సొంత కులం వారు బహిష్కరించినా లెక్క చేయకుండా ఒక సవర భాష ఆదివాసిని తన ఇంట్లో పెట్టుకొని ఆ భాషను నేర్చుకొని వ్యక్తరణాన్ని నిర్మించారు. ప్రజలు మాట్లాడే, నిత్యం వ్యవహరించబడే భాషనే ప్రామాణికంగా తీసుకోవాలని, గ్రంథాలలోనూ వాడాలని వ్యవహారిక భాషోద్యమాన్ని నిర్మించిన మహాస్తుడు గిడుగు. ఆయన నుండి గురజాడ అందుకుని కొనసాగించారు. గురజాడ కావ్య భాషను, వస్తువును ప్రజాస్ాయామికరించిన వైతాళికుడు. వాళ్ళ అనేక సవాళ్ళను ఎదుర్కొని, వ్యక్తిగతంగా కష్టాలను, అవమానాలను ఎదుర్కొని ఈ పనులు చేశారు. దీనికి వారిలో వున్న సంఘ సంస్కరణాభిలాపు, ఆనాటి ప్రజా సమూహాల మద్దతు కారణంగా చెప్పుకోవచ్చు. దేవులపల్లి రామానుజరావు కూడా సారత్యక పరిషత్తు నిర్వహణలో సాహిత్య, భాషా, సాంస్కృతిక రంగాలలో తన జీవితమంతా సేవ చేశారు. అలాగే సురవరం ప్రతాపరెడ్డి, వట్టికోట ఆళ్ళారున్నామి మొదలైన వారు పత్రికలు నిర్వహించి, గ్రంథాలయ ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకుపోయారు. ప్రజలు కేంద్రంగా వారి ఉద్యమం సాగింది.

కానీ ఈ రోజు అంత నిబధ్ధంగా పని చేసేవారు లేరు. భాషాభిమానం, ప్రాంతీయ ఆత్మాభిమానం పేరుతో ఏర్పడిన రాష్ట్రంలో ఇక్కడి భాష, మాండలిక పదకోశాభివృద్ధికి, సాంస్కృతిక వికాసానికి చేయాల్సిన కృషి ఇంకా మిగిలే వుంది. ఇప్పుడు కొత్తగా పెరిగిన శాస్త్రసాంకేతిక విజ్ఞాన అభివృద్ధిని భాషలో నింపుకోవాలి. మానవ సంబంధాల అధ్యయనం, సంప్రదాయాలు, సంస్కృతి మొదలైన వాటిపై పరిశోధన జరగాలి. వాటికి ప్రోత్సాహకాలు కలిగించాలి. పాలనా వ్యవహారాలు, ప్రజల భాషలో జరగాలి. ఇవే చేయకుండా ప్రాచీన భాష, భావాలను అనుసరించడం పొగడటం భాషాభివృద్ధికి దోహదం చేయదు.

‘తెర’ తీయని ముచ్చెట్లు

రావి కొండలరావు ప్రాక్షికల్ జోక్

ఇటీవలే కీర్తిశేషులైన బహుముఖ ప్రజ్ఞులు రావి కొండలరావు గారు వెండితెరపై హస్య భూమికల్లో నవ్వులు పూయించడమే కాదు, నిజ జీవితంలో కూడా ప్రాక్షికల్ జోక్ వేస్తూ నవ్విస్తూ ఉండేవారు.

చెప్పెలోని విజయా గార్డెన్స్‌లో ఒకప్పుడు ఒకసారి రెండు మూడు చిత్రాల అవుట్డోర్ ఘాటింగ్స్ జరుగుతూ ఉండేవి. ఒకసారి రావి కొండలరావుగారు సబ్జన్సెప్ట్కర్ గా నటిస్టేన్సు ఒక చిత్రం ఘాటింగ్ విజయా గార్డెన్స్‌లో జరుగుతోంది. ఆయనకు ఎన్సి

గెట్ట వేశారు. ఆయనతో పాటు నటించ వలసిన హీరో ఇంకా రాకపోవడంతో, ఆయన కాలక్షేపం కోసం మిగతా ఘాటింగ్స్ ఏం జరుగుతున్నాయో చూద్దామని బయలైట్ రారు. కాన్త దూరంలో జరుగుతోన్న మరో ఘాటింగ్స్ కూడా ఓ ప్రముఖ నటుడు పాల్గొనాల్సి ఉంది. ఆయన ఇంకా రాకపోవడంతో తక్కిన ఆర్టిస్టులతో కొన్ని సన్నిల్వాలను వాళ్ళు చిత్రి కరిస్తున్నారు. ఆ ప్రముఖ నటుడు ధరిస్తున్న పాత్ర కూడా సబ్జన్సెప్ట్కరే. ఆయన అటు ఇటూ తిరుగుతూ ఉండగా, అప్పుడే ఆ ప్రముక నటుడు కార్డోంచి దిగుతూ ఉండడం కొండలరావు చూశారు. దగ్గరకు వెళ్లి, బాగా తెలిసిన వ్యక్తి కావడం వల్ల నవ్వుతూ పలకరించారు. “ఏమిటి ఇంత అలస్యం. మీరు ఘాటింగ్స్కు టైమ్స్కు రాకుండా ట్రిబుల్ ఇస్తున్నారంట కదా. అందుకే మిమ్మల్ని సినిమాలోంచి తీసేసి, మీ వేషం నాకిచ్చారు” అన్నారు సీరియస్గా. ఎన్సి వేషంలో ఉన్న కొండల రావు గారిని చూసి, ఒక క్షణం షాక్టన ఆ నటుడు- ఈలోగా తన కోసం వచ్చిన యూనిట్ వాళ్ళను చూసి, ఆ ప్రాక్షికల్ జోక్కు హయిగా నవ్వుతున్నారు.

- బి.కె.ఈ.శ్వర్

నిమజ్జనం

ఈ సారికి

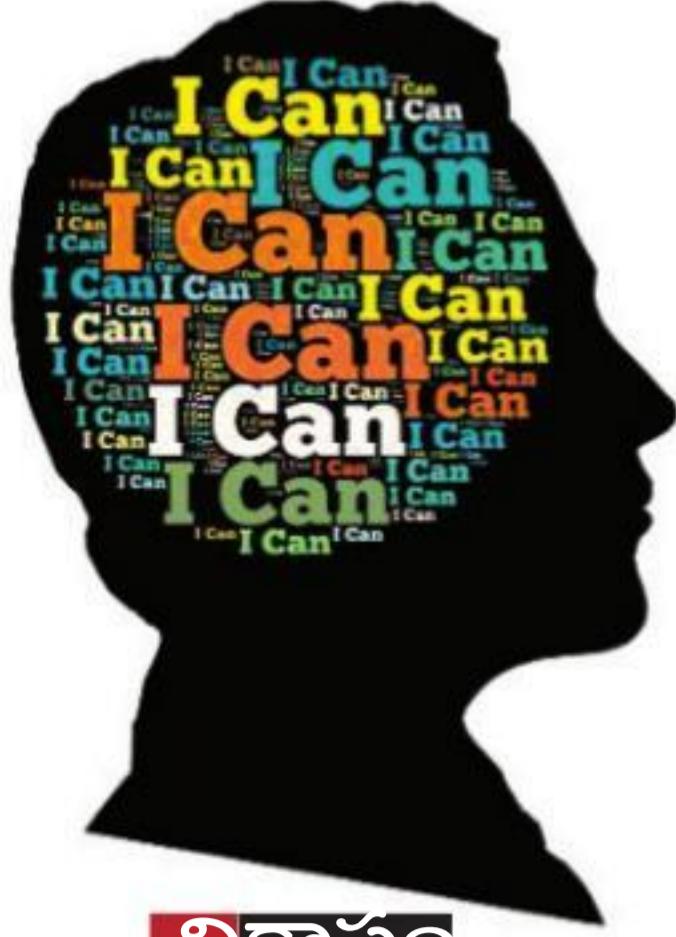
ఎండిపోయిన ఆకులను కాదు
మనలోని భయాన్ని నిమజ్జనం చేసేద్దాం..
వాడిపోయిన పూలను కాదు
మనసులోని నిరాశని నిమజ్జనం చేసేద్దాం..
అగరొత్తుల బూడిదను కాదు
అధికారంతో వ్యక్తి స్వేచ్ఛను కాలరాసే
దుష్ట శక్తులను నిమజ్జనం చేసేద్దాం..
మాసిపోయిన జీర్ణ పాట్లని కాదు
మనిషితనాన్ని పాతేసిన మృగత్వాన్ని
అడుగంటా నిమజ్జనం చేసేద్దాం..
మట్టి బోమ్మలను కాదు
మతమంటూ కొట్టుకుచ్చే
మూడుత్వాన్ని నిమజ్జనం చేసేద్దాం..
పాతబడిన వస్తువులను కాదు
మెదళ్లలో పాతుకుపోయిన అవినీతి కుష్ణను
నిమజ్జనం చేసేద్దాం..
పండుగ నిర్మాల్యాన్ని కాదు
గాలిలో, ధూళిలో, నీటిలో
దేహంలో ఊపిరిలో తారాడుతూ
మనిషి మనుగడనే శాసిస్తున్న
కంటికి కనపడని సూక్ష్మకిమిని
మన ఘైర్యంతో దహించివేద్దాం
మన జాగ్రత్తతో పుటం పెడదాం
మన సాంఘిక దూరంతో పూడ్చివేద్దాం
ఈసారికి మనమంతా పకుమత్యంతో
కరోనాని పాతాళంలో నిమజ్జనం చేసేద్దాం

- రోహిణి వంజరి, 9000594630

సోపతిపై మీ స్వందనలు sopathisunday@gmail.comకు పంపించండి.

ఆదివారం నవ తెలంగాణ సంఖ్య 30 ఆగస్టు 2020

వికాసరం

పనులు వాయిదా వేయవద్దు

మనం చేయాల్నిన పనులన్నీ తరువాతెప్పుడో చేయాలని అనుకుంటూ రోజులు, గంటలు, నిమిషాలు, క్షణాలు గడిపేస్తాం. కొంతమంది ఏ

పనైనా ప్రారంభించడానికి వారాలు, తిథులు, ముహుర్తాలు చూస్తారు. వాటిని లెక్కిస్తారు. మంచి రోజు రావాలని ఎదురు చూస్తారు. కానీ ఆ పనులను ఎన్నటికీ ప్రారంభించరు. ఈలోగా కాలం దొర్రిపోతుంది. అది మనకోసం ఆగదు. వాస్తవానికి ప్రతిరోజు మంచి రోజే. ప్రతి క్షణం శుభప్రదాయమే. అయితే మనకు క్రమంగా వయస్సు పెరుగుతుంది. ఏండ్లు గడిపోతాయి. అయినా మన వైఫలి మార్పుకో కుండా అలాగే ఉంటాం. చాలా సందర్భాల్లో మనమేదో సాధించాలని, మన కలలను నిజం చేసుకోవాలని మన మనస్సుల్లో బలంగా ఉంటుంది. కానీ ఆచరణలో వాటిని అమలు చేసేందుకు సన్నద్దులం కాము. ఈ కారణంగా ఏండ్ల తరబడి మనం వేసుకున్న ప్రణాళికలు, చేయాలనుకున్న పనులు అలాగే ఉంటాయి. వాటిల్లో ఎలాంటి పురోగతి ఉండదు. ఈ కారణంగా మనసులో అసంతృప్తి గూడుకట్టుకుని ఉంటుంది. మనం చేయాలనుకున్న పనులను వెంటనే ప్రారంభించాలి. ఆ పనుల ప్రాధాన్యతా క్రమాన్ని కాగితంపై రాసుకోవాలి. ఒక్కాక్క పనిని పూర్తి చేస్తూ పోవాలి. ఆ సమయంలో మనం తలపెట్టిన పనులు పూర్తయి ఎంతో సంతృప్తి చెందుతాం. మన మనసును ఉల్లాస పర్చడానికి ఇంతకంటే మంచి కార్యం మరొకటి ఉండదు. అందువల్ల ప్రతి మనిషికి ఆచరణ గీటురాయి. మనం ఆచరించని, అమలు చేయని పనులు వ్యధా అవుతాయి. మనం చేసిన మంచి ఆలోచనలు ఆలోచనలుగానే మిగిలిపోతాయి. ఈ లోగా వయస్సు మీరిపోతుంది. మరణానికి దగ్గరవుతాం. మనం తలపెట్టిన అనేక పనులు అలాగే ఉండిపోయాయనే అసంతృప్తి మనలను మానసికంగా కృంగదీస్తుంది. కరోనా కాలంలో అనేక మందికి ఎంతో సమయం లభించింది. మీరు గతంలో చేయని పనులన్నింటినీ ప్రణాళిక ప్రకారం పని చేస్తూ వాటిని పూర్తి చేయండి. ఈ ప్రపంచంలో గొప్ప పనులు సాధించిన వారికి, మనకు ఉన్నది రోజులో 24 గంటలే. ప్రణాళిక బద్దంగా పని చేయడం వల్ల వారు విజేతలు కాగలిగారు. సమయాన్ని సరిగా సద్వినియోగం చేసుకోనందు వల్ల మనం అసంతృప్తితో మిగిలిపోయాం. వాళ్ళకు మనకు అంతే తేడా. అంతేగాని వాళ్ల అద్భుతం బాగుంది కాబట్టి వాళ్ల గొప్ప పనులు చేయగలిగారు, మనం చేయలేకపోయాం అని మనం భావించవద్దు. జీవితంలో ఎదిగేందుకు అందరికి అవకాశాలు సమానంగా వస్తాయి. కొంతమంది సమయానికి ఎలర్రీగా ఉండి వాటిని ఉపయోగించుకుంటారు. మరికొందరు ఉపయోగించుకోరు.

మనలో చాలా మంది తాము ఏవేవో పనులు చేయాలని పథకాలు వేస్తారు. ప్రణాళికలు రూపొందిస్తారు. కానీ వారు

వాటిని పూర్తి చేసేందుకు సన్నద్దం కారు. కలలు కంటూనే కాలం గడిపేస్తారు. ఊహలోకాల్లో విషారిస్తారు. వాస్తవ పరిస్థితిని అంచనా వేయరు. ఫలితంగా తాము ఆశించిన పనులను ఎప్పటికే పూర్తి చేయలేరు. తమ పిల్లలతో స్నేచ్ఛగా వివిధ విషయాలను చర్చించాలని, సన్మిహితం కావాలనితల్లిదండ్రులు భావిస్తారు. భార్యాభర్తలు తాము మరింతటి సహనాన్ని అలవర్షుకోవాలని, అన్యోన్యంగా ఉండాలని అనుకుంటారు. పాత మిత్రులకు వాటాస్పు సందేశాలు పంపించాలని, పూర్వస్నేహాన్ని పునరుద్ధరించుకోవాలని భావిస్తారు. రచయితలు కావాలని, నటనలో ప్రాచీణ్యత సంపాదించాలని, లేదా ఉపాధి కోసం చిన్న వ్యాపారం ప్రారంభించాలని ఎప్పటినుంచో అనుకుంటారు. కానీ ఆ ప్రయత్నాలను ఎన్నటికీ ప్రారంభించరు. ఇలా అనుకుంటుండగానే కాలం గడిచిపోతుంది. వారికి మనకు దూరం మరింత పెరిగిపోతుంది. కొన్నాళ్ళకు మిత్రుల మోబైలు నంబర్లు మరచి పోతాం. కొంత కాలానికి ఆ మిత్రులనే కోల్పోతాం.

మీరు ఇతరులతో మంచి స్నేహ సంబంధాలు ఏర్పర్చుకోవాలని భావించవచ్చు. నూతన అభిరుచులను పెంపొందించుకోవాలని నిర్ణయించుకోవచ్చు. మీ అభిలాషలు, కోర్కెలు, ఆలోచనలు ఎంతో అభినందించదగినవే. ఆ విషయంలో ఎలాంటి అనుమానానికి తావులేదు. అయితే ఆ పనులను మీరు ఎప్పుడు ప్రారంభించబోతున్నరన్నదే అసలుప్రశ్న. అదే అసలు విషయం. అదే గీటురాయి. ఈ ప్రశ్న ఎదురైనప్పుడు మనలో చాలా మంది తమకు అవకాశాలు లభించడం లేదని, సమయం సరిపోవడం లేదని చెప్పబోతారు. తమను తాము సమర్థించుకుంటారు. జీవితంలో మనకు అవకాశాలు ఎన్నడూ లభించవు. వాటిని మనమే స్పృష్టించుకోవాలి. ప్రతి చిన్న సమయాన్ని ఓ అవకాశంగా తీర్చిదిద్దుకోవాలి. వెయ్యి మైళ్ళ దూరమైనా ఒక్క అడుగు తోనే ప్రారంభమవుతుందనే ముఖ్యమైన సామెతను ఎల్లప్పుడూ మననం చేసుకోవాలి. అయితే మనలో చాలా మంది ఆ ఒక్క అడుగు వేసేందుకు సంకోచిస్తారు. భయపడతారు. అయిప్పత ప్రదర్శిస్తారు. అనాసక్తి కనబరుస్తారు. చివరకు ఆ అవకాశం చేయిదాటిపోయిన తరువాత బాధపడతారు. మనకు ఈ రోజు అంతటి ప్రధానమైనది కాదని మనం ప్రారంభించాలనుకున్న పనిని వాయిదా వేస్తాం. మరుసటి రోజు అతి ముఖ్యమైనదిగా భావిస్తాం. మన జీవితంలో ఎంతో విలువైన ఆ ఒక్కాక్క రోజు గడిచిపోతుంది. మిత్రమా మనకు ప్రతిరోజుగా ప్రధానమైనది. పనులు ప్రారంభించడానికి అనువైనదే. అందువల్ల ఈ రోజును పగటి కలలు కంటూ వ్యధా చేయవద్దు. ఆ కలలను సాకారం చేసుకునేందుకు మీరు తలపెట్టిన పనిని ఈ రోజే, ఈ క్షణమే ప్రారంభించండి. గడిచిన కాలం తిరిగిరాదు. మనం జీవితంలో దేవైనా సంపాదించుకోవచ్చుగాని, గడిచి పోయిన సమయాన్ని తిరిగి పొందలేం. అతి ముఖ్యమైన ఈ విషయాన్ని గుర్తించి మీ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకొండి. అభివృద్ధి పథంలో పయనించండి.

- జి గంగాధర్ సిర్పు, 8919668843

చిన్న కథ

అభాగ్యాని ఉంఱుల

పొద్దగాల పొలానికి వెళ్లిన బాగయ్య రెండు జాములయినా కూడా ఇంటికి తిరిగి రాకపోవడంతో మల్లమృకు కాశ్చ చేతులు ఆడడం లేదు. తొవ్వులు కాసుకుంటు వచ్చి పోయే వారిని అడుగుతూనే ఉన్నది. కొందరు మేము చూడలేదని అన్నారు. పొలం దగ్గరోళ్ల కనపడలేదని చెప్పారు.

“ఈ మనిషి యాడికి బాయిందో, చెప్పన్న పోడు”

యాష్ట పడుకుంటూ తొవ్వనే చూస్తుంది. పొలం దగ్గరికి వెళ్లుదామంటే రెండు కిలో మీటర్ల దూరం ఉన్నది. మల్లమృకు మోకాళ్ల నొప్పులు ఎక్కువ. పది అడుగులు వేయగానే ఆయసమోస్తుది. ఎటు మనసున వట్టక మల్లమృ తొవ్వులు నిలబడి దిక్కులు చూస్తుంటే, బిడ్డ దగ్గరికి వెళ్లున్న రాజమృ ఆగి ముచ్చట పెట్టింది.

“అవనే మల్లు, గీడ ఏమి జేస్తున్నవే”

“మీ తమ్ముడు పొద్దగాల లేచి పొలానికి పోయిందు. పగటాళ్ల దాటింది. ఇంకా రాలేదు వోదినా” కంగారు పడుతూనే చెప్పింది.

“యాడ కూకొని కల్లు తాగుతుండో” అని రాజమృ వెళ్లబోతూ వెనక్కి తిరిగి

“నిను పంచాది ఏమయ్యందే” అడిగింది. ఆ మాట వినగానే మల్లమృ ఏడుపు ఆపుకోలేక రాజమృ మీదపడి భోరున ఏష్టింది.

కొద్దిసేపు తర్వాత

- దుర్గమ్ బైతి, 9959007914

రాజమృ మల్లమృను సముదా యించింది. అప్పటికే చుట్టూ పక్కలవారు గుమిగూడి మల్లమృను పొశెట్టి అరుగు మీద కూర్చోబెట్టి మంచి నీళ్లు ఇచ్చి తాగించారు. అందరు తలో మాట చెప్పి ఉదార్మారు.

మల్లమృకు బాగయ్యతో పదేళ్ల వయనులోనే పెళ్లి జరిగింది. తండ్రి నుండి వారసత్వంగా వచ్చిన ఆపును తీర్చుడానికి చాలా ఇబ్బందులు పడ్డాడు.

పిల్లలు చిన్నగున్నప్పుడే బాగయ్య వారిని మల్లమృకు అప్పజెప్పి పట్టం వెళ్లి ఎదురైన పని చేసి మొఖం తెలివితో అప్పులు తీర్చి రెండు ఎకరాల పొలం కూడా కొన్నాడు. మల్లమృ భర్తకు చేదోడుగా నిలిచి సంసారాన్ని చక్కదిద్దింది. తను కూరీ పని చేస్తూ ఇంటి ఖర్చులు ఎల్లదీ సింది. వేడి నీళ్లకు చన్నీళ్ల లాగా కలిసి ఊరిలో మంచి కుటుం బంగా పేరు తెచ్చుకున్నారు. ఇద్దరు కొడుకులను బాగానే చది వించారు. ఇద్దరు బిడ్డలను మధ్య తరగతి ఇండ్రజిత్ ఇచ్చినారు.

కష్ట పడి పనిచేసే వీరంటే చాలా మందికి అభిమానం. వీరి శ్రమ వ్యధా కాలేదు. ఇద్దరు కొడుకులు ఉద్యోగాలు సాధించారు. బిడ్డలు కూడా తమ మీద ఆధార పడకుండా మంచి స్థాయిలో ఉన్నారు. ఉన్న రెండెకరాల పొలాన్ని సాగు చేసుకుంటూ, కొడుకులిప్పరికీ పండించిన బియ్యాన్ని పంపుతూ కాలం గడుపుతున్నారు. పండుగ వచ్చిం దంటే చాలు కొడుకులు, కోడళ్లు, బిడ్డలు, అల్లుళ్లు, మనుమరాళ్లతో ఇల్లంతా సందడి సందడిగా ఉండేది. కొడుకులు ఉద్యోగం చేసుకుంటూ ఎంతో దూరంలో యున్నను, బిడ్డలు అత్తా రింటిలో యున్నను ఆపద సంపదలకి మాత్రం అందరు ఒక్కటిగా ఉండేవారు.

కాలం ఎప్పుడూ ఒక్క తీరిగా ఉండడని పెద్దలు చెబుతారు. ఏడాది క్రితం ఊరికి ఏదో మందులు తయారు చేసే మాయదారి కంపెనీ వచ్చి భూమి సేకరణకు సిద్ధమైంది. అందులో బాగయ్య రెండెకరాల పొలం ఉండడంతో గుండె ఆగినట్లయింది. ధర్మాలు, నిరాహారదీక్షలు ఎన్ని చేసినా కంపెనీ ఆగలేదు కానీ చిన్న పెద్దా నాయకులకు చేతినిండా పని దీరికింది. దశారుల మాయా జూదంలో నాయకులకు లక్ష్ములు రాగానే చేతులు ఎత్తేసారు. భూమిని నమ్ముకున్న రైతులకు కన్నీళ్లు మిగిలాయి. ఓట్లతో సీట్లు సంపాదించిన ప్రతినిధులు నోరు మెదపలేదు. ఆత్మసరు ధరతో పొలాలు కంపెనీకి రాసిచ్చే పాడు కాలమొచ్చింది.

మిగతాది 11లో...

పురుషాధిక్య భావజాలాన్ని ప్రశ్నించిన చిత్రం

“36 వయసులో”

సిగిమా

కరోనా నేపథ్యంలో ధియేటర్లు మూతబడిన ఈ సమయంలో ఓ.టీ.టీ. ప్లాట్ ఫామ్స్ ద్వారా ఇంట్లోనే కూర్చుని సినిమాలు చూసే పరిస్థితి వచ్చింది. ఈ నేపథ్యంలో తమిళ, మళ్ళీయాళం సినిమాలను తెలుగులో డబ్ చేసి ‘ఆహో’ యాప్ ద్వారా విడుదల చేస్తున్నారు. ఆ విధంగా జూలై 24న విడుదలైన చిత్రం ‘36 వయసులో’. 2014లో బాబి సంజయ్ కథ ఆధారంగా మలయాళంలో వచ్చిన హౌ ఓల్డ్ ఆర్ యు’ సినిమాకు దర్శకత్వం వహించిన రోషన్ అండ్రూసే తమిళంలో ‘36 వయదినైల్’ పేరుతో ఈ సినిమాకు దర్శకత్వం వహించారు. తర్వాత ఈ చిత్రం రీమేకను తెలుగులో ‘ఆహో’ యాప్ ద్వారా అందించారు. సూర్య నిర్మించిన మొదటి సినిమా ఇది. ఈ చిత్రంలో నిత్యజీవితంలో మహిళలు గృహిణిలుగా, వర్షింగ్ ఉమోగా అను నిత్యం ఎదుర్కొంటున్న కష్టసప్పలను అధ్యుతంగా ఆవిష్కరించారు. సమాజంలో మహిళలు ఇంటా, బయటా ఎంత శ్రమపడుతున్నా.. వారి శ్రమకు గుర్తింపు లేకపోగా ట్రైలు కూడా మనుషులేనని, వారికి స్పుందించే హృదయం ఉందనీ, వారికి కలలూ కోరికలూ ఉంటాయనీ గుర్తించలేని పురుషాధిక్య సమాజ ధోరణలను చాలా బలంగా ఎత్తి చూపారు. పెళ్ళయిన తర్వాత కుటుంబ బాధ్యతలతో

సతమతమయ్యే మహిళలు 36

- కె. నాగలక్ష్మి

సంవత్సరాల వయసు వచ్చిన తర్వాత వెనకకు తిరిగి చూసుకుంటే తమ ఉనికిని తామే ఎలా మర్చిపోతున్నారో తెలిపే ఈ చిత్రం అందరూ తప్పక చూడ వలసినదని చెప్పవచ్చు.

కథలోకి వెళితే.. వాసంతి (జ్యోతిక), రాంప్రసాద్ (రహమాన్) భార్యాభర్తలు. వాసంతి కలెక్టర్ కార్యాలయంలో క్రర్చుగా పని చేస్తుంది. రాంప్రసాద్ ఆకాశవాణి లో పనిచేస్తుంటాడు. వీరికి 13 సం॥ కూతురు మృదుల ఉంటుంది. రాం ప్రసాదు, మృదులకు ఐర్లాండ్ వెళ్లాలనే కోరిక బలంగా ఉంటుంది. వారిని ఐర్లాండుకు పంపాలంటే తనకు ఇంకా మంచి ఉద్యోగం ఉంటేనే సాధ్యమని వాసంతి వేరే ఉద్యోగాలకు ప్రయత్నిస్తుండగా ఆ ఉద్యోగాలకు 35నం॥ వయో పరిమితి ఉండనీ వాసంతికి 36 సం॥ కనుక ఉద్యోగం రాదని చెప్పారు. దీనితో తన వయసును తగ్గించి చూపేందుకు తన మేకపోలో మార్పులు కూడా చేసుకుంటుంది. రాంప్రసాదుకు ఐర్లాండ్ ఏసా వస్తుంది. ఇంకా 2 రోజుల్లో ఐర్లాండ్ వెళతాడనగా ఆయన ఒక యాక్సిడెంట్ కేసులో ఇరుక్కుంటాడు. దానికి తన భార్య డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ చూపేట్లి డ్రైవింగ్ ఆమె చేసిందని ఆమెపై కేసు పెట్టి తాను ఐర్లాండ్ వెళ్లాలని ప్రయత్నిస్తాడు. కానీ లైసెన్స్ ఎక్స్‌రీ అయిపోయిందనే విషయం వాసంతి కూడా గమనించదు. దాంతో రాంప్రసాద్ వాసంతిని నిందిస్తాడు. ఏదీ తెలియదని నిందిస్తాడే కానీ ఆమె ఆఫీన్ పని, ఇంటి పని, అత్త మామల పనులతో తీరిక లేకుండా ఉంటుందనే విషయం పట్టించుకోడు. కూతురు మృదుల కూడా ఐర్లాండ్ వెళ్లడానికి అమృ సాయం చేయడం లేదని కోపంతో ఉంటుంది. ఇంతలో వాసంతికి రాష్ట్రపతి తనను కలవాలను కుంటున్నారనే పిలుపు వస్తుంది. మృదుల స్యాలుకు రాష్ట్రపతి వచ్చిన సందర్భంలో మృదుల అడిగిన ప్రశ్నకు ముగ్గుడైన రాష్ట్రపతి ఆమె తల్లిని కలవాలి అనుకుంటాడు. ఎందుకంటే ఆ ప్రశ్న గతంలో వాసంతి మృదులను అడిగిన ప్రశ్న కానీ ఆ ప్రశ్న

ఏమిటని వాసంతి ఎంత అడిగినా మృదుల చెప్పయ్య. ఆ వత్తిడితోనే రాష్ట్రపతి వద్దకు వెళ్లిన వాసంతి ఆయనను చూడగానే కళ్ళు తిరిగి పడిపోతుంది. దీనితో వాసంతి ఇంటా బయటా అనేక అవమానాలు ఎదుర్కొంటుంది. మృదుల ఫేన్ బుక్లో తల్లిని వెక్కిరిస్తా అనేక కామెంట్లు వస్తాయి. దీనితో మృదులకు తల్లిపై మరింత కోపం పెరుగుతుంది.

రాంప్రసాద్ మృదులను తీసుకుని ఐర్లాండ్ వెళ్తున్నట్లు వాసంతికి చెప్పాడు. తన కూతురు వాసంతిలా నాలుగు గోడల మధ్య ఉండరాదని అంటాడు కానీ పెళ్లికి ముందు ఎంతో చురుకుగా ఉండే వాసంతి పెళ్లయిన తర్వాత ఇంటా బయటా చేస్తున్న పని ఒత్తిడితో, తన ఉనికినే మరిచి పోయిందని అర్థం చేసుకోడు. తనను వదిలి వెళ్ళాడని చెప్పినా వినడు. దీనితో కుటుంబం కోసం ఎంత కష్టపడినా తన జీవితానికి ఒక గుర్తింపు కానీ విలువ కానీ లేవని వాసంతి బాధ పడుతుంది.

ఇంతలో తన కాలేజీలో చదివిన ఒక క్లాస్‌మేట్ కలిసి వాసంతి కాలేజీలో డ్రెన్ కోడ్కు వ్యతిరేకంగా చేసిన పోరాటం, అప్పటి ఆమెషరుకుదనం గుర్తుచేసి మళ్ళీ అంత చురుకుగా తయార యేలా ప్రోత్సహిస్తుంది. ఇంతలో వాసంతి తనకు పరిచయం ఉన్న ఒక ముసలామెకు ఆరోగ్యం బాగాలేదని తెలిసి తన పెరట లో పండించిన కూరగాయలను తీసుకెళ్లి ఇస్తుంది. ఆ కూరగాయలను ఆ ముసలమ్మ తన యజమానికి ఇవ్వగా అవి ఎంతో రుచిగా ఉన్నాయని తన కూతురి పెళ్లికి ఆ కూరగాయలు కావాలని యజమాని చెప్పగా వాసంతిని ఆమె ఒప్పిస్తుంది. దానితో తన చుట్టుపక్కల ఇళ్ళ వారిని ప్రోత్సహించి మిద్దె తోటలో కూరగాయల సాగు ప్రారంభిస్తుంది. అంతలో రాంప్రసాద్ వచ్చి మృదుల తిండి విషయంలో ఇబ్బంది పడుతోందని అన్ని పనులు తానొక్కడే చేయలేక పోతున్నానని వాసంతిని ఐర్లాండ్ రావాలని పట్టబడతాడు. అవసరమెచ్చినప్పుడు భార్యను పనిమనిషిగా వాడుకొనే అతని సంస్కృతిని వాసంతి ఈసడిం చుకొని ఐర్లాండ్ రానని తెగేసి చెబుతుంది. మహిళల కలలకూ, ఆశయాలకూ ఎక్కురీడేట్ ఎవరు నిర్ణయిస్తారనీ మహిళల కళలకు ఎక్కురీ దేట లేదనీ వారికి ఆశలూ ఆశయాలూ ఉంటాయని చెప్పంది. ఇంతలో రాష్ట్రపతి నుండి మరోసారి కుటుంబ

సమేతంగా రావాలని వాసంతికి పిలుపు రావడంతో వాసంతికి ప్రాముఖ్యత రాగా కుమార్తె మృదుల కూడా తన తల్లి గొప్ప తనాన్ని తెలుసుకుంటుంది.

చిత్రంలో మహిళలు వివహమైన తర్వాత తమ కోరికలనూ, ఆశయాలనూ తమ ఉనికినే మర్మిపోయి కుటుంబ సభ్యులకు ఎన్ని సేవలందిస్తున్నా గుర్తింపుకు నోచుకోని సగటు మహిళల మనోభావాలను చాలా చక్కగా ఆవిష్కరించారు. కుటుంబ అభివృద్ధికోసం అనుకూలం ఎంతో పాటుపడుతున్నా ఇంకా ఏదో చేయడం లేదని భర్తల నుండి, పిల్లల నుండి ఇతర కుటుంబ సభ్యుల నుండి ఉండే ఈసడింపులు అనునిత్యం మహిళలు అనుభవిస్తున్నవే కనుక ఇది మహిళలను మరింత ఆకట్టుకుంటోంది.

సమాజంలో మహిళల పట్ల ఉన్న వివక్షను దర్శకుడు ఎంతో చక్కగా ప్రతిబింబించినా చివరిలో భర్త నుండి తాను భార్య పట్ల వ్యవహారించిన నిర్దిష్ట వైఫారికి చింతిస్తున్నట్లు కానీ తన తప్పు తెలుసుకున్నట్లు కానీ చూపకుండా సేంద్రియ కూరగాయల సాగు వైపు కథను మళ్ళీంచినట్లు అనిపిస్తుంది. సేంద్రియ పంటలు విషయం కూడా ముఖ్యమైనదే అయినా ముగింపులో ఇంకొంత పట్లు ఉంటే బాగుండేది. ఏమైనప్పటికీ సినిమా ఆద్యంతం ఎంతో ఆసక్తిగా కుటుంబ సభ్యులందరూ కలిసి చూసేలా ఉండడమేకాక చక్కని సందేశాన్నిస్తుంది. వాసంతి పాత్రలో జ్యోతిక అద్భుతంగా నిచ్చించారు. తమిళంలో ఈ చిత్రానికి ఆమె నటనకు ఫిల్మ్స్-ఫెర్ క్రిటిక్స్ మరియు బెస్ట్ యాక్షిస్ లాంటి పలు అవార్డులు వచ్చాయి.

★

కథ

ములుపు!?

నిజానికి అది దుర్భటనయే. ఆక్సిడెంట్ ఆ కోవకే చెందినది కదా! తెలిని జరిగిన తెలియకుండా జరిగిన ఆక్సిడెంట్ ఆక్సిడెంటే. ఎంత అప్రమత్తగా, జాగ్రత్తగా వెహికిల్ నడిపిన పక్క నుంచి వస్తున్నవాడో, ఎదురుగా వస్తున్నవాడో వచ్చి గుద్దడమో! లేదా ఎదుటివారి కారునో బైకునో ముద్దెట్టుకోవడం జరగడం మాములే. ముఖ్యంగా పట్టణాలలో. ప్రాదరాబాద్లో అయితే ట్రాఫిక్ రెస్మీక్ లేనే లేదు!?

కొన్నిసార్లు ప్రాణాలు పోకపోయినా కాళ్ళ చేతలు ఇరగక పోయినా, మన కారుకు ఎలాంటి నష్టం కలగక పోయినా, కారు కారుకు తగలడం కూడా ఓ ప్రాభుమే. ఒకవేళా అద్భుతం బాగలేని రోజో లేదా యే పైన్ మార్చింగో లేడి డ్రైవర్ నడుపుతూన్న కార్యు ఢికొంటే కొంపలు అంటుకు పోవల్సిందే! ట్రాఫిక్ పోలీసు రాక ముందే అబ్బాయి వీపు చిత్కబాది ఆమె ఎదురుగా, యాక్సిడెంట్ ఫీల్డ్లో మర్మీ హీరోలు సెట్ పైకొచ్చేస్తారు. అక్కడ దర్శకుడి అవసరమే ఉండదు. టక టక చక చక కెమెరాలు (మోబైల్ ఫోనులు) షాష్ట్ లైట్ లేకుండానే పని చేస్తుంటాయి. మీడియాలో అప్లోడ్ అవుతుంటాయి! అలాంటి కోవకు చెందిన రోడ్ ఆక్సిడెంటే భూక్ మెర్సిడీస్ కారుకు బ్యాక్ నుంచి గుద్దిన తెల్ల టయోట క్యామెరీ కారు. అది కూడా ఎరుబడి ఉన్న ఆజంజాపించా మార్చెట్ సిగ్యూర్ దగ్గర.

మెర్సిడీస్ కారులో నుంచి దిగిన చిన్న దాని పెద్దపెద్ద

మహమ్మద్ అమ్జుద్ అలీ

amjuali1993@gmail.com

కంట్లు మేరుస్తూ ఎర బడ్డాయి. పెద్దింటి కంట్లులా ఉన్నాయి.
“సారీ మేడం” టయోటా నుంచి కిందికి దిగిన యువ కుడు తెల్ల మొహంతో చెప్పాడు. అజాను బాహువుడు. హీరోలా ఉన్నాడు.

“మై పూటీ! ఇంత పెద్ద కారు కనిపించట్లా?” అరిచింది. ప్రైట్ జీవ్ పైంట్‌పై లూజ్ రెడ్ జర్జీనీ దానిపై ఏవేవో పిచ్చి గీతలున్న ప్రింట్. మేడం నల్లని అడ్డాల ప్రేంసు తల పైకి నెట్టుతూ తన బాభ్ ప్రైస్ట్‌ను విదిలించింది.

గోల్డెన్ ప్రేం కళ్ళద్దాలున్న యంగ్ మ్యాన్ తన ఇస్ట్రీస్ నరిచేసుకొంటూ “పెద్ద కారుతో పాటు మంచి నిలువెత్తులో ఉన్న మీరు కూడా బాగానే కనిపిస్తున్నారు. పైగా రెడ్ లైట్ సిగ్యూర్ చూసుకోకుండా సడన్ బ్రైఫిక్ వేస్తే నేను చేసేదేముంది. నేను జాగ్రత్తగా నడుపుతున్నందుకే మీ కారుకేమి కాలేదు.

పైగా నా ప్రంట్ సైడ్ బంపర్ కొద్దిగా బెండ్ అయింది. సో మీరు నాకు నష్ట పరిహారం చెల్లాల్సిందే!” మంచి మర్యాదలున్న తీరులో మట్టడాడు.

బండారు
అచ్చమాంబ
స్తారక కథల పోలీలో
సాధారణ ప్రచురణకు
స్వికరించిన కథ

జనాలు తమ వంతుగా వీరిదగ్గరిని చూడడం, కొందరు వీరి దగ్గరికి రావడం, ట్రాఫిక్లో ఉన్న వాళ్ళ ఫౌర్నలు కొట్టడం మాములైంది.

పోలీస్ స్టేషన్. డూటీ ఇన్సెక్షర్ ప్రాథమిక విచారణ తర్వాత ఆ ఇద్దరిని నచ్చజేప్పే రీతిలో, “మిన్ రంజిత గారు. ప్రకాశ్ డ్రైవింగ్లో మిస్టేచెమి లేదు. అతని దగ్గర పేపర్లన్నీ సరిగ్గానే ఉన్నాయి. మీ దగ్గర డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ లేదు. కాబట్టి మీరు అతనికి సారీ చెప్పి వెళ్ళండి. కేస్ ఏమీ లేదు!”

“నేను అతనికి సారీ చెప్పాలా? ఆక్సిడెంట్ చేసింది అతను. నాకు సారీ చెప్పే నేను క్షమించేస్తాను!”

చిన్నగా నవ్వాడు ఇన్సెక్షర్.

“సరే మీ నాన్న గారొస్తున్నారుగా చూడ్చాం. అప్పటి వరకు మీరిద్దరు ఆ బెంచిపై కూర్చోండి” అని తన కుర్చోలో నుంచి లేచి వేరే గదిలోకెళ్ళడు పోలీస్ ఇన్సెక్షర్.

ఓ అరగంట తర్వాత రంజిత నాన్న రాఘవరావు, మరో

పాపగంట తర్వాత ప్రకాష్ అమ్మ రమణమ్మ గారు వచ్చారు.

పోలీన్ ఇన్నెకర్ వాళ్ పారెంట్స్‌ను తీక్షణంగా చూశాడు. వాళ్ మంచి మర్యాదస్తుల్లా ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన వారిలా కనిపించారు అతనికి.

“మీ పిల్లలు రాజీకి రావడం లేదు. మీరు పీళతో సంపదించి, స్టేషన్ బయట కంప్యూట్ అయి నాకు తెలియజేయండి. ఆల్ ద బెస్ట్!” అని అన్నాడు పోలీన్ ఇన్నెకర్ చిరునవ్వుతో.

రంజిత నాన్న, ప్రకాష్ అమ్మ భారంగ తమ పాదాలను అక్కణుంచి కదిపారు. రంజిత అక్రోపం ఉన్నతస్థాయిలో ఉన్న ప్రకాష్‌లో మాత్రం తన అమ్మ పోలీన్ స్టేషన్కు రంజిత వల్ల రావల్సినందుకు కోపంతో నొచ్చుకోసాగాడు.

రాఘవరావు గారు తమ ఇంటికి ఆహ్వానించారు, మాట్లాడుకోవడానికి. అందరు కలసి రాఘవరావు ఇంటికి వారి కారులోనే బయలు దేరారు.

రంజిత మెర్సిడీస్ కారు, ప్రకాష్ లెక్సన్ కారు అక్కడే పోలీన్ స్టేషన్ దగ్గర పార్క్ చేశారు. రమణమ్మ ఉబైర్ కారులో వచ్చింది, పోలీన్ స్టేషన్కు.

అధునాతనంగా అన్ని వసతులతో ఉన్న జీ ఫ్లాన్ టూ విల్లా అది. ఇంటిముదు రకరకాల పూల కుండీలతో ఉన్న గార్డెన్. గ్రాన్సెలాన్ ముదురు ఆకు రంగుతో ముచ్చటగా ఉంది.

పలుచని సూర్యరశ్మితో సాయంత్రం. గ్రాన్సెలాన్ లోనే కుర్చులు వేయించాడు రాఘవరావు. శాంత స్వభావులు. మిత భాషి. సూటిగా మాట్లాడే రకం.

తన ముద్దుల కూతురు రంజిత మొండిఫుటం అని ఆయనకు బాగా తెలుసు. చిన్నప్పుడే, వదెండ్ల ప్రాయంలో రంజిత అమ్మ జబ్బుపడి పోయింది. తనే అమ్మ అయి పెంచాడు గాబరంగా. ఇంజనీయర్ ఫైనల్ ఇయర్లో ఉంది. ప్రకాష్ పోస్ట్ గ్రాడ్యూట్ ఇంజనీరింగ్ లో. ఓ బెలికాం కంపనీలో ఎక్సిక్యూటివ్ పోస్ట్లో ఉన్నాడు. ప్రకాష్ నాన్న పేరున్న సమాజకర్త. రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారంలో సంపాదించిన డబ్బు బాగానే ఉంది. మూడెండ్ క్రితం పోర్ట్ అటాక్ట్ తో మరణించారు.

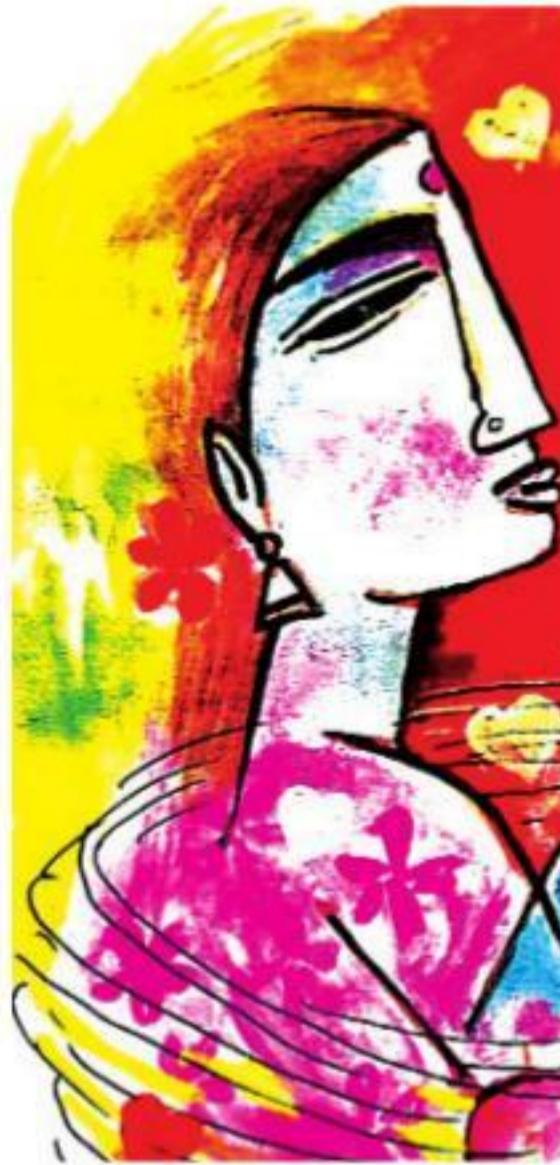
ఇరు కుటుంబాల వారు మాటల మధ్య తెలుసుకున్న క్లప్ విషయాలవి.

“పోలీన్ ఇన్నెకర్తో నేను పోలీన్లో మాట్లాడినప్పుడు తప్ప రంజితదే అని తెలుసుకున్నాను. అందుకు సారీ. మా నుంచి మీకు ఏమి కావాలో చెప్పండి. చేసేస్తాను.”

“అసలు ఏమి జరిగిందో నాకు తెలియదు. అబ్బాయి పోన్ చేసి పోలీన్ స్టేషన్కు రమ్మంటే వచ్చేశాను ఆదరభాదరగా. అబ్బాయినే అడగండి” అని అంది రమణమ్మ.

రంజిత లోనికెళ్లిపోయింది ఇంట్లో అడుగు పెట్టగానే. ఆమె ఫ్రైండ్ పెండ్లికి వెళ్లాల్సుందని. తయారు కావడానికంటు.

హౌజ్ మెడ్ ఫలహరాలు టీ తీసుకొచ్చింది. ఏటిని

ఆరంగిస్తూడగానే రంజిత ముస్తాబై వచ్చింది రాఘవ రావు దగ్గరికి. ప్రకాష్ కండ్లు జిగేలు మన్నాయి. రమణమ్మ మొహంలో ఓ విధమైన సంతోషం మరియు చిరునవ్వులూ మొగ్గతోడిగాయి. చైనా సిల్వ్ చీరలో జపాన్ బొమ్మలూ ఉంది, నాజూకుగా, ఇంత త్వరగా ఈ అమ్మాయి ఎలా తయారైంది అది కూడా పెండ్లీ పేరంటం కోసం. ప్రకాష్, రమణమ్మలు విస్మయానికి గుర్తెయ్యారు. ప్రకాష్ గుండెలో ఎన్నో ఆశ జ్యోతిలు వెలిగాయి.

“వెళ్లాస్తాను నాన్న. ఓ కె. అంటీ” అంటూ ప్రకాష్ పై ఓ ఓరగంటి చూపు పదేసి వెళ్లింది రంజిత, డైవర్తో.

“పయామ్ వెలి సారీ
ప్రకాష్... మీతో చాలా అమర్యాదగా
ప్రవర్తించాను.”
ఆమె కండ్లలో నీళ్లు తిలగాయి.
“దీంట మైండ్ రంజిత. ఇట్లు ఓక్క”
అతని పెదవుల పై చిన్న చిరునవ్వు
మొగ్గతోడిగించి.

మొదలెట్టుడు, ‘ఓ మై గాడ్’ అంటు చిన్నగా.

ఇంటికి వెళ్లే బదులు తిన్నగా అపోలో హస్పిటల్ కెళ్లి రిసెప్షన్లో ఆరా తీసి నేరుగా రంజిత అడ్డిట్ అయి ఉన్న రూంలో కెళ్లడు ప్రకాష్. అతని మొహంలో విషాద చాయలు కమ్ముకున్నాయి. రంజిత బెడ్ పక్కనే ఉన్న సింగిల్ సోఫ్టా సెట్ పై వాళ్ నాన్న మరిద్దరు మొగవాళ్లు మరో సోఫ్టా సెట్పై, ఒకావిడ రంజితకు దగ్గర్లో నిలబడి ఉంది.

ప్రకాష్ను చూడగానే గుర్తుపట్టిన రాఘవరావు లేచి నిలబడి అప్పాయతగా ప్రకాష్ను రంజిత బెడ్ దగ్గరికి తీసుకొచ్చాడు.

రంజితను చూసి, “హాలో రంజిత ఎలా ఫీల్ అవుతున్నారు?” అని అడిగాడు ప్రకాష్.

“పయామ్ ఓ.కె. ధాంక్ ఫర్ ఆసిగ్సంగ్. మీరెలా ఉన్నారు?” అని అడిగింది చిరునవ్వుతో.

“బాగానే ఉన్నాను కొన్ని నిమిషాల క్రితం వరకు!...” మధ్యలోనే ఆపేశాడు మాటను ప్రకాష్.

“ఏమైంది బాబు...!?” ఆత్మతగా అడిగాడు రాఘవరావు. ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది ప్రకాష్ మొహం మైపు రంజిత.

“పయామ్ సో సాడ్ అంకుల్. ఇప్పుడిప్పుడే న్యాస్ పేపర్లో

మీ ప్రకటన చూసాను.”

“అవును బాబు. అమ్మాయి ఎప్పుడు ఈ విషయం గురించి మాకు చెప్పలేదు. అప్పుడప్పుడు నడుం నోపిపి అని అంటుండేది. పెయిన్ కిల్లెర్స్‌తో సరిపుచ్చుకునేది. ఇంత దూరం వస్తుందనుకో లేదు!” అని రాఘవరావు అంటుండగా “మీ అమ్మగారెలా ఉన్నారు?” అని అడిగింది రంజిత.

“బాగానే ఉంది. ఆమెకు ఈ విషయం తెలియదు. నేను ఆఫీసు నుంచి డైరెక్ట్ గా ఇక్కడికే వచ్చాను.

“థాంక్స్” అంది రంజిత. ఆమె మొహంలో ఓ విధమైన సంతోషం కనిపించింది ప్రకాష్టకు.

వచ్చిన గెస్ట్ వెళ్లారు. వారితో పాటు రాఘవరావు కూడా వెళ్లారు ఇప్పుడే వస్తునంటు.

“ఐ యామ్ వెరి సారీ ప్రకాష్... మీతో చాలా అమర్యాదగా ప్రవర్తించాను.”

ఆమె కండ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి.

“డోంట్ మైండ్ రంజిత. ఇట్ టక్” అతని పెదవుల పై చిన్న చిరునవ్వు మొగ్గతోడిగింది.

కొన్ని క్షణాల వరకు ఒకరినోకరు తీక్షణంగా చూసుకో సాగారు ముసి ముసి నవ్వుల మధ్య

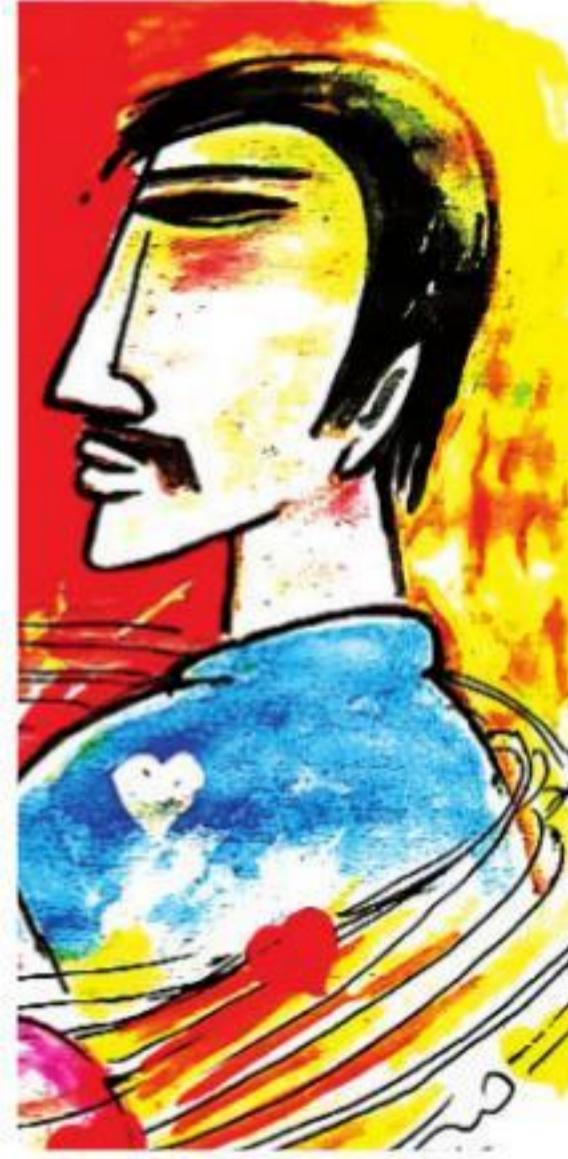
రాఘవరావు గదిలోకాస్తు, “జ్యున్, కాఫీ, టీ ఏమైన తీసుకొంటారా? ఆఫీసు నుంచేగా ఇటు రావడం.” అని అన్నారు.

“నో థాంక్స్ అంది. అమ్మ నా కోసం ఎదురు చూస్తుంటుంది.”

రంజిత కండ్లవైపు చూశడు ప్రకాష్. అవి తనకు థాంక్స్ చెప్పుతున్నాయి.

ప్రకాష్ ఇంటికెళ్లిపోయాడు. రంజిత ఆ రాత్రి హాయిగా నిద్రపోయింది.

అపోలో హస్పిటల్. ఆపరేషన్ థియేటర్లోకి తీసుకెళ్డానికి

సన్నహాలు. రంజిత మొహంపై చిరునవ్వులు. రాఘవరావుగారు రంజిత చేయి పట్టుకొని ప్రైవెట్ నడుస్తున్నారు, ధియేటర్ వైపు.

ప్రకాష్ మొహంలో యేదో సంతృప్తి.

కొన్ని గంటల తర్వాత ఆపరేషన్ థియేటర్ నుంచి రంజితను అబ్బర్సైఫ్ ను రూంకు మార్చారు. ఆ కొద్దినేపు తర్వాత ప్రకాష్ ను కూడా ఆమెకు పక్కనే ఉన్న బెండ్ పై మార్చారు. ఇద్దరు ఇంకా మత్తు మందులోనే ఉన్నారు.

కిడ్నీ మార్పిడి జరిగింది.

రాఘవరావు, రమణమ్మ అద్దాల కిచికీల నుంచి అబ్బర్సైఫ్ ను రూంలోనికి తోంగి చూశారు. తమ పిల్లలు ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నారు.

వారం పది రోజులు గడిచిపోయాయి. రంజిత ప్రకాష్ పూర్తిగా కోలుకున్నారు.

రాఘవరావు గారు తమ ఇంటి దగ్గర లాన్స్లో దగ్గరి చుట్టాలు మరియు మిత్రులకు ఓ చిన్న పార్టీ యేర్పాటు చేశారు. రంజిత ఆపరేషన్ సక్రైన్ అయిందని అలాగే ప్రకాష్ కు థాంక్స్ గివింగ్ కోసం!

నవ్వుల కేరింతల మధ్య రంజిత అంది, “మీలోని అతి ముఖ్యమైన ఓ అంతర్భాగం నాలో ఉంది... మీకు బుఱపడి ఉన్నాను. ఈ బుఱాన్ని తీర్చుకునేదో అని ఆలోచిస్తున్నాను!”

“వేరీ సింపుల్” చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

“ఎలాగా?” విస్కుయం చెందుతూ అంది.

“నా ప్రపోజెల్ను మీరు స్వీకరిస్తే!” ఆమె కండ్లలో కండ్ల పెట్టి సూటిగా అన్నాడు. సిగ్గుతో మొగె పోయింది రంజిత.

తమ పిల్లలతో పాటు పిచ్చాపాటి మట్టాడుకొంటూ లాన్స్లో కూర్చున్న రాఘవ రావు, రమణమ్మలు చప్పట్లు కొట్టసాగారు.

6 తరువాయి...

బాగయ్ లాంటి రైతులది ఒక్కిక్కరిది ఒక్కే బాధ. కొందరు కూలీలయ్యారు. మరి కొందరు పట్టుం పోయారు. వచ్చిన డబ్బులతో జల్లాలు చేసి ఖర్చు చేసినది కొందరైతే, లేని అలవాట్లకి బానిసలుగా మారి బతుకులు నాశనం చేసుకున్నారు అభాగ్యులు. పచ్చని పంట పొలాలతో కళకళలాడే పల్లె పట్టు పొల్ల ఖరీదైన కార్బతో దుమ్ము వారింది.

బాగయ్కు ఇరవై లక్షలు వచ్చాయి. వాటితో వేరే చోట పొలం కొనాలని బాగయ్ బేరసారాలు చేస్తుంటే, మళ్ళీ పొలం కొనుగోలు చేసి వ్యవసాయం చేయడం ఇష్టం లేని కొడుకులు చెరో పదిలక్షలు తీసుకోవాలని చూసారు. రెక్కులున్ని రోజులు కష్టపడి పని చేస్తామని, సచ్చిన తర్వాత సంపాదించింది మీకే కదా అని మల్లమ్మ ఎంత నచ్చ చెప్పినా వినలేదు. ఇదే సందు చూసుకుని బిడ్డలు కూడ మాకు డబ్బులు ఇవ్వమని బాగయ్ పై వత్తిడి పెంచారు.

ఏనాడు రోడ్డుకెక్కుని బాగయ్ కుటుంబాన్ని నలుగురితో పంచాది చెప్పించుకునే కాడికి తెచ్చారు పిల్లలు. బాగయ్ మనసు చెదిరింది. వారం రోజుల నుండి అన్నం సరిగా తినడం లేదు. మల్లమ్మ బతిమాలినా అప్పుడప్పుడు తిన్నట్లు చేస్తున్నాడే గాని రంది మాత్రం పోతలేదు. నిన్న పంచాదిలో డబ్బుల కోసం కొడుకులు అల్లుళ్ల అంగీలు పట్టుకునే కాడికి రావడం బాగయ్ను బాధించింది. కలిసికట్టుగా ఉండేవారు పొలం డబ్బు కోసం కొట్టుకోవడం భరించలేక పోయాడు. రాత్రి కూడా అదే మనాదితో నిద్ర కూడా పోలేదు ..

“మల్లమ్మ, నువ్వు ఇక్కడున్నావా, ఎంత పని జరిగింది” రామయ్ పరుగెత్తుకొని వచ్చి ఏడుస్తా ఏదేదో చెబుతున్నాడు మల్లమ్మకు ఏమి అర్థం కాలేదు. గోడలా నిలబడింది. ఊరంతా పొలం వైపు పరుగులు తీసింది. పొలం గట్టపై ఉన్న తుమ్మ చెట్టుకు బాగయ్ ఊయలై ఊగుతున్నాడు.

**

ఎప్పటికి వెలుస్తుందో ఈ వాన

వేసవి అనంతరం మొదటి వాన అది..

నేనెం విగ్రహాన్ని కానులే.. వానకు తడిస్తే ఏం నష్టం లేదులే.. తన రాజస్థానీ యాసలో అన్నాడతను అలాగే నులక మంచం పై కూర్చొని వర్షంలో తడుస్తూ.. అలాగా... ఉండు అయితే.. అని అదే భాషలో అంటూ ఘుల్, ఘుల్, ఘుల్ పట్టీల చప్పుడుతో పరుగెత్తుకొచ్చి అతని పక్కనే కూర్చుంది తన భుజాలు అతని భుజాలకు ఆనేలా..

రెండు అరచేతులూ పైకెత్తి కురుస్తున్న వాన చినుకుల్ని పడుతూ అమె వైపు ఓరగా చూశాడు... అమె నుదుటన ఎల్ర సింధూరం వానకు కరుగుతూ వెండివెన్నెల లాంటి తనముఖంపై అలుము కుంటోంది. గాలికి తొలుగుతున్న తలపై కొంగు సరి చేసుకుంటూ నోరు తెరిచి వాన చినుకుల్ని తాగే యత్నం చేస్తోంది...

హో.. నువ్వెందుకొచ్చావ్ అన్నాడతను [ప్రేమగా కనురుకుంటూ. హో.. నేనేమన్నా విగ్రహాన్నా నేను తడిచినా కరిగిపోనులే అంది అతని వైపు చూసి కొంటెగా కన్ను గీటుతూ. రాత్రి తొమ్మిదిన్నర.. నగరానికి శివారులో ఉన్న ఆ ప్రాంతం నిద్రకుపక్కమించే ఆ సమయాన వాళ్ళ గుడారంలో నుంచి రేడియోలో గరగరగా వినపడుతున్న ప్రేమ పాట ఆ దృశ్యాన్ని మరింత రొమాంటిక్ చేస్తోంది..

అతనికి ముఖ్యమ్ రెండేళ్ళంటాయ్ అమెకు దాదాపు

ముఖ్యమ్.. ఆమె పేరు అల్స.. అల్స అంటే కేశ సౌందర్యవతి. కానీ ఆమె దేహమూ సౌందర్యమే. అతని పేరు రామచంద్రు.. ఇష్టరికీ పెష్టె పదేళ్ళవుతోందంటే నమ్మిరెవరు వాళ్ళ ముగ్గురు చిన్నారులను చూస్తే తప్ప.. వాళ్ళకు ప్రతి ఏడాది అదే పెష్టెన సంవత్సరం, ప్రతి నెలా అదే కొత్తసంసారం దాంపత్యంలో అన్యోన్యత వాళ్ళ సిగ్గుఫికేపన్.

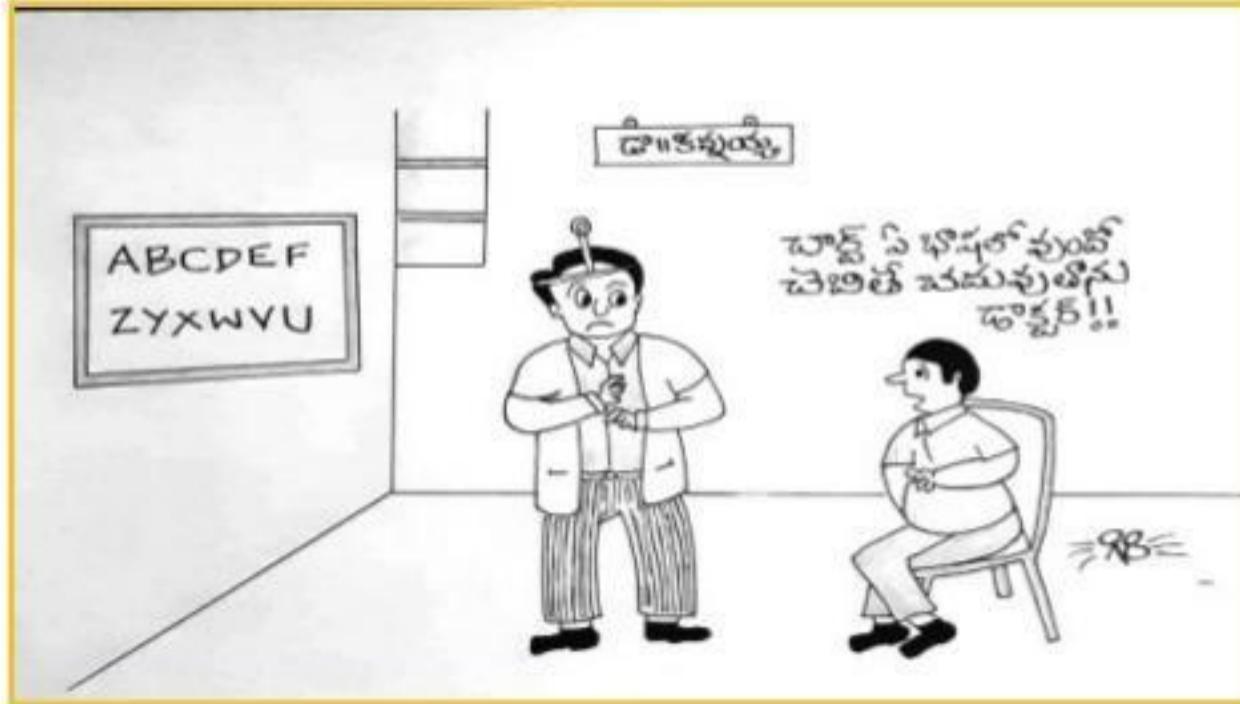
ఇప్పుడిలా రెయినీసీన్ ఎందుకంటే.. వాళ్ళ గుడారంలో వినాయక విగ్రహాలు కిక్కిరిసి పోవటంతో ఇలా వీళ్ళ ఆరు బయటకు రావలసి వచ్చింది.. వాళ్ళది గణేష్ ప్రతిమలు తయారుచేసే సంచార కుటుంబం.. గత పది నెలలుగా ఒకో విగ్రహం రూపు దిద్దుకుంటుంటే గుడారంలో వీళ్ళకు చోటు కొరవడుతోంది.. కొత్తగా తయారపుతున్న విగ్రహం గుడారంలో చోటు ఆక్రమించటమే ఇందుకు కారణం.. మొదట పొయి, వంట సామాన్లు, తరువాత ఇతర సామాగ్రి, ఇదుగో ఆభరున మంచాలు కూడా బయట వేసుకోవలసి వచ్చింది.. వర్షానికి తడుస్తున్న రామచంద్రుని లోనికి రమ్మంటున్నా రాకపోతుండటంతో తనూ వానలోకొచ్చింది అల్స.. వీళ్ళ అయిదేళ్ళ క్రితమే ఈ ప్రాంతానికొచ్చి గుడారం ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. ఇష్టరు పిల్లలు ఇక్కడికొచ్చాక పుట్టినవాళ్ళే..

గత సంవత్సరాల కన్నా ఎక్కువగా ఈ ఏడాది పదమూడు పదిహేను లక్ష్ల పెట్టుబడితో విగ్రహాలు భారీ సంభ్యలో తయారు చేస్తున్నాడు రామచంద్రు. అల్స ఇంటి

పనులు పిల్లల పనులు చేస్తూనే భర్తకు సాయపడుతుంది. పనిలో చేదోడుగా ఉండటం కన్నా అతని చెంతనే ఎక్కువ సమయం గడపటం ఆమెకిష్టం. అతనికి అపుడపుడూ టీ అందిస్తూ నీళ్ళందిస్తూ తిఫిన్ అందిస్తూ ముఖానికి పట్టిన చెముటను తన కొంగుతో తుడుస్తూ అటు ఇటు చూసి ఓ ముద్దిస్తూ భుజాన చేయేసి అలసట తీరుస్తూ అతని శ్రమను మరిపిస్తుంది.

వేసవిలో చెముటలు కక్కుతూ తుది మెరుగులు దిద్దుతున్నాడు రామచంద్రు. వినాయక చవితి ఇంక మూడు నెలలే ఉండటంతో తినీ తినక రేయింబవళ్ళ పనిలోనే గడుపుతున్నాడు. హాయిగా చదువుకుంటే ఈ బాధలు ఉండకపోయేవిగా అందరిలా ఏ ఆఫీసుకో వెళ్ళిచ్చేవాడివి అంది అల్స నిమ్మరసం లోటూ అతని చేతికిచ్చి విసనకర్తతో గాలి విసురుతూ. అతను మెల్లగా నవ్వుతూ.. హో మేడం నేనూ చదువుకున్నాను. మా నాన్న నుంచి బోమ్మలు చేయటం, అమ్మటం, ఇదీ విద్యే తెలుసా అన్నాడు. ఆహా భలే చదువు గానీ నువ్వు మాత్రం నీ పిల్లలకు చెప్పక ఇదే చదువు అంటూ విసన కర్ర మరోచేతులోకి తీసుకుంది..

ఆఫీస్కి వెళితే ఈళ్ళము ఉండదేమో కానీ ఇక్కడే నా పనేదో నేను చేసుకుండటం వల్ల నాకు నీ ప్రేమ పుష్పలంగా దొరుకుతోంది

అన్నాడు ఆమె నడుం చుట్టూ చేయేసి దగ్గరకు లాక్షుంటూ..

ఈసారి ఈ విగ్రహాలన్నీ అమ్ముడువుతాయ్ దేవుడి దయవల్ల మన కష్టాలన్నీ తీరతాయ్ అమ్ముగానే ఇల్లు ఇక్కడే కొండాం.. నువ్వు కోరినట్టే పిల్లల్ని మంచి స్వాల్ఫో చేర్పిదాం అన్నాడు ఆమె కళల్లోకి చూస్తూ.

వినాయక చవితెళ్ళిన తోమ్మిదోరోజు ఏదో ఊరేగింపు జరుగుతోంది.. రాజస్థానీ వేషధారణలో జనం చాలామంది ఉన్నారు.. అదేదో వాళ్ళ సంప్రదాయ బద్దంగానే ఉంది... ఎవరూ సంతోషంగా లేరు ఏదో విచారంగా ఉన్నారు... నగరంలో యాత్ర రోడ్సు కూడశ్శు దాటుతోంది..

ఆపబట్టుకోలేక పక్కనే ఉన్న తలపాగా అతన్ని అడిగాను.. ఏమిటీ యాత్ర.. అతను చెపుతున్నాడు తనకు వరుసకు అన్న అయ్య వ్యక్తి చనిపోయాడని.. ఓ.. అవునా ఎప్పుడూ అని అడిగాను.. నిన్న సాయంత్రం పోయాడు అంటూ అతను నడుస్తున్నాడు. వయస్సెంతుంటుందని అడిగాను నేను. ముపై అయిదేళ్లోపే అన్నాడతను. అరే.. పెద్ద వయస్సెం కాదు.. ఎలా పోయాడు అడిగాను..

కరోనా వల్ల.. అని అతను చెపుతుండగానే పక్కనే బాంబ్ పడ్డట్లు హడవిపోయాను.. క్రణం అక్కడే ఆగి మూతి మాన్య, చేతి గ్లోజలు సరిచానుకుంటూ కుదుటపడ్డాడ.. కరోనాతో చనిపోతే అంతిమ యాత్ర ఎలా చేస్తున్నారు ఇంతమందెలా పాల్గొంటున్నారని అడిగాను భయం భయంగా ముందుకు కదులుతూ..

కరోనా సోకటం వల్లకాదు కరోనా తన జీవనోపాధిని బతుకు తెరువును కాటేయటం వల్ల దిగులుకు గురయ్యాడు అప్పు తీర్మాలేనేమోనన్న భయంతో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు అని చెపుతునే యాత్రతో కలిసి ముందుకు సాగిపోతున్నాడతను. అనలేం జరిగింది ఎలా జరిగింది నాకు పూర్తిగా తెలుసుకోవాలనుంది అన్నాను నేను అతని వెనుకగా పరుగెత్తి వెళ్ళి ఆయాస పడుతూ. నేను ఇంతవరకే చెపుగలను మీకు పూర్తిగా తెలియాలంటే అతనింటికి వెళ్లండి అంటూ అడ్డనీ చెప్పాడు... ఆ అడ్డనీ వింటూనే ప్రాక్ అయ్యాను.. ఆ అడ్డనీ లోని వ్యక్తి నాకు ఎప్పుటినుంచో తెలుసు..

అర్థగంట తరువాత శివారులోని అక్కడికి చేరుకోగలిగాను.. అది ఇల్లు కాదు గుడారం.. ఇరవై పాతిక మంది మహిళలు గుడారం ముందు చుట్టుపక్కల గుడారాల ముందు ఉన్నారు.. కొండరు మగవాళ్ల వృద్ధులూ కుర్చీల్లో కూర్చీని తమ భాషలో మాట్లాడు కుంటున్నారు... గుడారం ముందు అతని ప్లైక్సీ కట్టారు.. నేనుహాంచిందే నిజమయ్యాది నాకు తెలిసిన రామ చంద్రుడే ఆ ఫోటో.. జర్వులిస్టుగా నేను పనిచేస్తున్న పత్రికతో పాటు దానికి అనుబంధంగా ఉన్న చానెల్ కోసం ప్రతి సంవత్సరం వినాయక విగ్రహ తయారీదారులను ఇంటర్వ్యూ చేస్తుంటాను.. రామచంద్రుతో అలా అయిదేళ్ క్రితం పరిచయం ఎర్పడింది.. మధ్య మధ్యలో తనకేవో చిన్నచిన్న అవసరాలుంటే నాకు పోన్ చేసేవాడు. అతన్నుండే నేను రాజస్థానీ నేర్చుకున్నాను.. కరోనా మీడియా రంగం

పై ప్రభావం చూపటంతో సిబ్బందిని సగానికి తగ్గించారు.. అలా ఈ లాక్షద్మాన నుండి నేను ఉద్యోగం కోల్పోవడంతో ఈసారే అతన్ని కలవలేకపోయాను..

ఇంతలో ఏదో ఆటో సర్రున వచ్చి గుడారం ముందు ఆగింది. అందులోనుంచి అయిదారుగురు దిగారు వాళ్లలో ఇద్దరు మగవాళ్ల ఉన్నారు.. వాళ్ల సరాసరి గుడారంలోకెళుతున్నారు నేనూ వాళ్లను అనుసరించాను.. లోనికొచ్చిన వాళ్లను చూడగానే చనిపోయిన వ్యక్తి భార్య పెద్దపెట్టున గొళ్లమంది.. ఏడుస్తోంది.. ఏడుస్తోంది.. ఏడుస్తోంది ఆలస్యాన వచ్చిన తన పుట్టింటోళ్లను చూడగానే ఎవరూ ఒదార్ప లేనంతగా శోకం ఏకరువు పెడుతూ గుండెలు బాదుకుంటోంది.. అప్పటికే ఆమె చుట్టూ దేవక్కు.. ఆమె చుట్టూ పెద్ద పెద్ద విగ్రహాలు.. విగ్రహాల్లోకి చూస్తూ చూపెడుతూ ఏడుస్తోంది ఏం జరిగిందో చెపుతోంది.. విగ్రహాల తయారీ రోజుల్ని, ఏడాదిగా కన్న కలలను, చేసిన భర్యును, అయిన అప్పును తలచుకొని తలుచుకొని కుములుతోంది.

పోయిన నవంబర్ నుంచే విగ్రహాల తయారీ మొదలు పెట్టిందు.. వ్యాపారం మీద నమ్రకుంతో ఊళ్ళో ఉన్న ఇల్లమ్మినా పెట్టుబడికి డబ్బు చాలకపోవడంతో అయిదు లక్షలు అప్పు చేశాం.. విగ్రహాల డిమాండ్ తెలిసిన మార్కెట్లో మూడు రూపాయల వడ్డికి డబ్బు సర్రబ్బాటు చేశాడు..

మార్చి నుంచే కరోనా కరోనా అంటున్న మేం పెట్టించుకోలేదు.. విగ్రహాల అమ్మకాలపైనా పంజా విసురుతుందనే ఆలోచనాలేదు.. ఎప్పటికప్పుడు లక్షలకు లక్షలు పెట్టుబడులు పెట్టుకుంటూ పోయాం.. అమ్మకాలను కలులుగంటూ తయారవుతున్న ప్రతిమలను చూస్తూ సంబరపడిపోయాం.. కళ్లల్లో ఒత్తులేసుకొని నిదర కాస్తూ రేయింబవళ్ల పనులు చేసుకున్నాం.. ఇదుగో ఈ గుడారం నిండా దేవళ్లే.. ఒక్కో మూర్తి తయారవుతున్న కొద్ది మాకు లోన చోటు దక్కుక బయటికెళ్లి వండుకున్నాం, పండుకున్నాం.. ఎందరు దేవళ్లకు చోటిస్తే మా కష్టాలు అంత త్వరగా తీరతాయని నమ్మాం..

కరోనా వల్ల విగ్రహాలు అమ్మడుపోవేమోనని ఎవరెంత చెప్పినా నమ్మలేదు.. ఆగస్టులో టీకా వస్తోందని, ఈ దేశం తయారు చేస్తోందని

మిగతాది 22లో..

“ముఖ్యాం మొహియుద్దిన్ కాల్పనిక లోకం సువిశాల
మైనది. నిత్య సంఘర్షణ అందులో భాగం. ముఖ్యాం
ఉదయమే విష్ణువకారుల సభకి హజరవుతాడు.
మధ్యాహ్నాం కాలేజీలో పారం చెబుతాడు. సాయంత్రం
కార్మికుల సభలో కనిపిస్తాడు. సంధ్యవేళ గజశ్యు
వినిపించే మిత్రుల మధ్య కూచోని తమ గజల్ పంక్తులు
వినిపిస్తాడు.”

- కిషన్ చంద్ర

ఇరవయ్యా శతాబ్ది తొలి దశకాలలో తెలంగాణ సమాజం ఆశ్వర్యకరమైన వైవిధ్యమూ విస్తృతి గల విశిష్టమైన వైతాళికు లెందరినో కన్నది. రాజకీయ నాయకులు, సామాజిక వేత్తలు, ఉద్యమనేతలు. కవులు, రచయితలు, నాటక ప్రయోక్తలు వేరు వేరుగా కాకుండా ఇవనీ ఒకే వ్యక్తిలో అపూర్వంగా కలగలిసి పోయిన అపురూప సందర్భం ఒకటి చరిత్రలో నిలిచిపోయింది. ఈ సందర్భంలో రూపుదిద్దుకున్న సురవరం ప్రతాపరెడ్డి, వట్టికోటు ఆళ్ళారుసామి, కాళోజీ వంటివారి పరంపరలో ప్రస్తావించుకోడగిన వారు మఖ్యాం మొహియుధీన్.

ప్రాదరాబాదు స్టేటులో నాలుగు దశాబ్దాల ప్రజా జీవితం లో ఒక చైతన్య కెరటంలా ఎగిసిన వారు అసలు పేరు అబు సయాద్ మొహమ్మద్ ముఖ్యాం మొహియుద్దీన్ ముజ్లి. పుట్టింది మెడక్ జిల్లా ఆందోల్లో. 1908 ఫిబ్రవరి 4న పుట్టిన అయి దేండ్లక్కె తండ్రి గౌన్ మొహియుద్దీన్ కాలం చేశారు. జీవిక కోసం చిన్నప్పుడు సినిమా తారల ఫోటోలమ్మి ఖర్చులకు డబ్బులు సంపాదించుకునే వాడు. ఉర్దూ సాహిత్యంతో బాటు, ప్రేమ్ చందర్ రచనలను ఆయన బాల్యంలో తన సొంత వూరిలోని ఆంజనేయుడి గుడిలో చదువుకునే వాడినని స్వయం గా ఒక ఇంటర్వ్యూలో చెప్పుకున్నారు. పిన తండ్రి పెంపకంలో రఘ్యన్ విష్వవాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడు. ఉర్దూలో కవిత్వం రాసిన ఆయన “షామరే ఇంక్రీబ్” (విష్వవ కవి)గా ప్రసిద్ధులు. పర్సియన్, అరబిక్, ఇస్లామిక్, ఉర్దూ, హిందీ, ఆంగ్ల భాషలల్లి పాండిత్యంగిచాడు. 1934-37 కాలంలో ఉస్కానియా విశ్వ విద్యాలయంలో ఎం.వ. చదువుకున్నారు. ఇక్కడనుప్పుడే తొలి సారిగా కవిత్వం రాశారు. ఉస్కానియా వేదికలపైనే తన కలానికి ఆధునిక, అభ్యుదయ భావాలతో పదును పెట్టుకున్నాడు.

ముఖ్యార రాజకీయాలు, ఉద్ఘాటనలు, కవితమ్ బాటు రంగస్తల.

ಪೊಂದಿ ಸೀನಿಮಾ ಪಾಟಕು ದಖ್ಲಾನೀ ಉರ್ಬಾ ನಾಬಗು

సినిమా రంగాలపైన పాక్షికంగావైనా
బలంగానే ముద్ర వేశారు. అభ్యుదయ
రచయితల సంఘం ప్రభావంతో
ప్రౌదరాబాదీలో జయసూర్య నరసింగరావు,
సెట్టిహసన్, అఖ్రోర హుస్నేన్ తదితరు లతో
కలిసి ప్రొగ్రసివ్ రైటర్స్ అసోసియేషన్
స్థాపించారు. ఈ సంస్కు సరోజినీ నాయుడు
అండడండలు లభించినవి. ఈ పరిణామాలన్నీ
మఖ్యాంని తన కార్యరంగాన్ని విస్తరించడానికి
దోహదపడినవి. గోల్డ్ ట్రైపోల్ట్ సరోజినీ
నాయుడు నివాస గృహం. నాటి
అభ్యుదయవాదులు, కవులు, రచయితలు
అందరికి ఇది సమావేశ కేంద్రం. ఇక్కడ పలు
సాహితీ గోప్తలలో ముఖ్యం పాలు పంచుకునే
వాడు.

మరోవైపు ఉస్కానియా వర్గిటీలో
విద్యార్థిగా ఉన్న సమయంలోనే 1934 లో
కమ్మానిస్ట్ పార్టీతో పరిచయ మేర్పజింది మజ్జుంకి. అయితే
1940లో గాని ప్రౌదరాబాద్ లో పార్టీ వేళ్ళానలేదు. మళ్ళీ
ఉస్కానియా యూని వర్షిటీ రోజుల్లోకి వెళదాం. యూనివర్సిటీ
విద్యార్థిగా ఉండగానే ముఖ్యం మూడు నాటకాలు రాశారు. ఈ
నాటకాలలో ఆయన నటించడమే గాదు దర్శకత్వం కూడా నెరిపారు.
బెర్నార్డ్ ఫారాసిన ‘విడోవర్స్ హాసెన్’ నాటకాన్ని ‘పోంప్కి నాభాన్’
పేరున అనువదించి యూనివర్సిటీ వార్డ్కోస్ప్రోవ్ వాలలో ప్రదర్శించారు.
ఆ రోజు 1934 డిసెంబరు 16 ఈ నాటక ప్రదర్శనకు ముఖ్య
అతిధులుగా విశ్వకవి రఘీంద్రనాథ్ తాగూర్, నిజాం ప్రభువు వచ్చారు.
ప్రదర్శన పూర్తవ్వాగానే తాగూర్ ముఖ్యాను ప్రత్యేకంగా అభివందించి
శాంతి నికేతన్లో చదువుకోవడానికి ఆహోనిం చారు కూడా. ఈ
నాటకం ఆ తరువాత పుస్తకంగా కూడా వచ్చింది. తరువాత ఆయన
రాసిన నాటకాలు ‘ముర్దు- ఎ-కాబిల్’ ‘పూల్ బన్’. ‘పూల్ బన్’కి
మూలం చెప్రి ఆర్ట్రోడ్ ఆంగ్ల నాటకం. ఈ నాటకాన్ని అప్పుట్లో జప్తుండ
మహాల్లో సరోజినీ నాయుడు చిన్ని చెల్లెలు లీలామణి నిర్వహణలో
ప్రదర్శించారు. కొడ్దికాలం పాటు దక్కన్ రేడియోలో అనువాద
కుడుగా, సిటీ కాలేజీలో అధ్యాపకత్వం చేశాడు. ఉర్దూ నాటకా లపై
కుల్కిలోకా పుస్తకాలు కుల్కిలోకా పుస్తకాలు

ప్రశ్నలు కూడా సమప్రచాయ ముఖ్యాలు. ఉద్దేశ్యాలు కూడా అధికంగా వివరించబడ్డాయి. ముఖ్యాలు ఆయన కవితాగానం విని చాలామంది బొంబాయి వచ్చి సినిమాలకు పాటలు రాయమని కోరుకున్నారు. కానీ ముఖ్యాల ఈ ఆహ్వానాలను వినిష్టుంగానే తిరస్కరించాడు. ఆ రోజుల్లో సినిమా అవకాశాలు రావడమంటే మాటలు కాదు. కానుల మూటలే. కానీ ప్రజల కోసం కవిత్వం రాశే ముఖ్యాల విషపూర్వి ఆశించారు కానీ విత్తం కాదు. అయితే ఆయనను సినిమా రంగం దూరం చేసుకోలేక ఎప్పుడు ఎక్కడ అవసరం అయినా

ఆయన కవిత్వాన్ని సినిమా పాటలుగా వాడుకున్నారు. అయితే ప్రసిద్ధ దర్జకుడు బిమాల్ రాయ్ విశ్వకవి రాగూర్ రాసిన నవల ఆధారంగా సినిమా తీస్తూ స్నైప్పు విషయంలో పని చేయడానికి ముఖ్యాంని ఒప్పించే ప్రయత్నం చేశారు. కానీ అంతలోనే ముఖ్యాంల మరణించడంలో అది కార్బూరూపం దాల్చలేదు. బిమాల్ రాయ్ ఎందుకింత పట్టుదలగా ప్రయత్నించారంటే ఆయన గతంలో తీసిన ‘ఊన్ నే కహో ధా’ (1960) లో ముఖ్యాం రాసిన ‘సిపాయి’ కవితను వాడుకున్నారు. ఇంకా గురుదత్త తన సినిమాలకే పనిచేయడానికి ముఖ్యాంని ఆప్సోనించారు. అప్పట్లో ఆయన ‘కాగజ్ కె పూల్’ తీస్తున్నారు. అయితే తాను పైదరాబాద్‌ను తన కార్బూక్రమాలను వదిలి సినిమా రంగంలోకి వెళ్ళడానికి ఇష్టపడలేదు.

ఏక చమేలీకి మండ్యె తలే మఖ్యాం రాసిన
శారాగర్', కవిత మాత్రం హిందీ సినిమా రంగంలో
ఒంచలనమైంది. ఈ పాటకు సంగీతం చేసింది ఇక్కాల్ ఖురేషీ.
అస్యాయానా పైందరాబాదీ. ఇక్కడి పైన్ ఆర్ట్ అకాడమీ
డైన ఖురేషీ ఈ పాటను స్థానిక గాయకులచే పాడించి
ప్రయోగంలోకి తెచ్చారు. మొదట ఈ పాటను రాజ్బోస్లు, దేవ
చీలు వాడుకోవడానికి హక్కులు తీసుకున్నారు. దీనికి సరైన
యొషన్ని స్పష్టించలేక వక్కన పెట్టేశారు. అయితే పైందరాబాదీ
పు చంద్రశేఖర్ హిందీలో తొలిసారగి తన దర్శకత్వంలో నటిస్తూ
చిన చిత్రం 'చా చా చా' (1964) ఈ పాటకు తెరరూపం
చ రత్నిగిది ఐగే న్యూలీటికి పూర్వాంగల్

చా చా చా” సినిమా ఘాటింగ్‌పార్క్ పూర్తయిన సందర్భంలో చంద్రశేఖర్ ఒక విందు ఏర్పాటు చేశాడు. ఆయన మిత్రులు మంది వచ్చి అభినందించారు. ఇంతలో దర్జక నిర్మాత కోస్తూ చంద్రశేఖర్ దగ్గరకొచ్చి తన సినిమా కోసం రికార్డు చేసిన చెమ్మేకి మండ్యే తలే” పాటను “వాచా చా” లో పెట్టేయి, వాలా వచ్చింది, నీ సినిమా హిట్కు పనికొస్తుంది అన్నారు. కానీ నీకే సినిమా అంతా పూర్తయ్యంది. జోడించడం వీలుకాదు రు చంద్రశేఖర్. ఇంతలో గోవిందరావు ప్రాఫ్ జోక్క్యం చేసుకుని వాడిని ఒప్పించాడు. ఇందుకు కోస్తాను పాటకు ఎంత యుందో తీసుకోమన్నాడు. కానీ అతను ఎమీ తీసుకోకుండానే ఆడు. ఆ తర్వాత ప్రైదరబాద్ వచ్చినపుడు కవి మగ్గాంను ముకుని మీ పాటను వాడుకున్నాను, ఎంతివ్వాలో చెబితే రన్నాడు చంద్రశేఖర్. దానికాయన “అదేం లేదు. కోస్తూ సాబ్ ఇచ్చేశారు. నేనూ చూశాను పాటని మీ సినిమాలో బాగా ఉంటే చేశార్ని మనోడిని మెచ్చుకున్నారాయన. ఈ పాటను శేఖర్ పొలెన్సట్ కలిసి సలీం అనార్గుల్ కాస్ట్రామ్‌లతో

చిత్రికరించి మరింత వన్నె తెచ్చాడు.

పీటన్నింటి తరువాత ఈ ‘చారాగర్’ కవితను సునిల్ రత్న ‘ముపెజీన్ దోలో’ కొంత వాడుకొనగా కె.ఎ.ఆబ్స్టన్ ప్రోదరాబాద్ లో ‘ఇంగ్లీష్ వుప్పుల్’ చిత్రం తీసినపుడు కూడా ఈ

పాటను పాడుకున్నారు. ఇలా ముఖ్యంగా ఒక్కపాట బాలీవుడ్లో ఇన్ని
రూపాలుగా స్థానం సంపాదించుకున్నది. ఈ పరిణామాల తరువాత
'బర్యాత్' సినిమా (రాజ్కపూర్ కాదు) కు పాటలు రాశేందుకు
అంగీకరించారు. సంగీతం చేసినంది మదన్ మోహన్. బొంబాయి
వెళ్లి రెండు పాటలు రాశాక హరాత్తుగా ముఖ్యం (25.8.1969)
కాలం చేశారు. కొంత కాలానికి మదన్మోహన్ కూడా పోయారు.
దాంతే ఈ ప్రయత్నం కార్బరూపం దాల్చనేలేదు.

నిజానికి కూడా ముఖ్యం కవిత్వం లయబద్ధంగా పాడుకోవడానికి అనువుగా ఉంటుంది. అందుకే సినిమా వాళ్ల ఆయన గజ్ఫ్లను పాటలుగా ఎంచుకున్నారు. ఇది ముఖ్యం మరణానంతరం కూడా కొనసాగింది. ముజఫర్ అలీ 1978లో 'తీసిన గమన్'లో 'అఫ్ కీ యాద్ ఆతీ రహీ రాత్ భర్' గజల్ని వాడుకున్నారు. పాడిన ఛాయా గంగూలీ ఉత్తమ నేపథ్యగాయనిగా జాతీయ అవార్డు అందుకున్నది. తరువాత ప్రౌదరాబాదులో 'తీసిన 'బాజార్' (1982)లో 'ఫైర్ బిడ్ బాత్ పూలోంకి' గజల్ని లతాబే పాడించారు.

శ్యాంబెనగల్ తీసిన ‘మం ఢీ’ (1983) లో ‘ఇష్టు కే పోలోంకో భడ్యవో జరా’ గజలని వాడుకున్నారు. పాడింది ఆపాభోంస్తే.

೨-೬ ಕ್ರೇ.ಎ-೮೫ ೭೭೮೦೭೩೬೨೨೯

కవర్ సైట్

జాతీయ క్రీడా దిగార్థీవం.. ఓ మహా ప్రహసన్!

- చాపురపు కృష్ణరావు,
84668 64969

ఆగస్టు 29 భారత జాతీయ క్రీడాదినోత్సవం. హక్కీ మాంత్రికుడు మేజర్ ధ్యానచంద్ పుట్టినరోజును జాతీయ క్రీడా దినోత్సవంగా జరుపుకొంటూ రావడం ఆనవాయితీగా వస్తోది. అయితే,- 74 సంవత్సరాల స్వతంత్రజ్ఞారత్నాలో ఇప్పటికే జాతీయ క్రీడాదినోత్సవం ప్రాధాన్యం ఏమిటో... అనలు ఏ రోజున జరుపుకొంటారో తెలియని నవయువ జనాభా చాలామంది ఉన్నారంటే ఆశ్చర్యపోవడం మనవంతే అవుతుంది.

ఏమున్నది గర్వకారణం..

ప్రపంచ జనాభాలో భారత స్థానం రెండు. అత్యధిక యువజన జనాభా ఉన్న దేశాలలో భారత దే అగ్రస్థానం. అయితే.. క్రీడారంగంలో మాత్రం మన పరిస్థితి మిగిలిన దేశాలలో పోల్చి చూస్తే దిగదుడుపే. రియో ఒలింపిక్స్ పతకాల పట్టికలో భారత స్థానం 57 మాత్రమే. అంతేకాదు, 2014 ఆసియా క్రీడలు, 2018 కామన్స్ గేమ్స్ పతకాల పట్టికలో సైతం చిన్న దేశాల ముందు మన స్థానం దిగదుడుపే. క్రీడా రంగంలో భారత ఈ వెనుకబాటు తనానికి అనలు కారణం ఏంటో చూస్తే విస్తుపోవడం మనవంతే అవుతుంది.....

ఎక్కడవేసిన గొంగళి అక్కడే..

సంవత్సరాలు జరిగిపోతున్నా, ప్రభుత్వాలు మారుతున్నా భారత క్రీడారంగ ప్రగతి ఎక్కడవేసిన గొంగళి అక్కడే అన్నట్లుగా తయారయ్యాంది. 74 సంవత్సరాల స్వతంత్ర భారత్... శాస్త్ర, సాంకేతిక రంగాలలో ఎంతో ప్రగతి సాధించిన దేశం, అంతేకాదు అతిపెద్ద ఆర్థికవ్యవస్థల్లో ఒకటిగా ప్రపంచ దృష్టిని ఆకర్షిస్తున్నది. అయితే.. ఇదంతా నాణేనానికి ఓవైపు

మాత్రమే. క్రీడారంగం భారత ప్రగతి చూస్తే.. రెండుగులు ముందుకు, నాలుగుగులు వెనక్కు అని చెప్పక తప్పదు. మన పొరుగుదేశం చైనాతో పోల్చిచూస్తే.. ఒలింపిక్స్ లో భారత పరిస్థితి తీసికట్టే. జనాభాలో ప్రపంచంలోనే చైనా అతిపెద్ద దేశం.

దేశ జనాభాకు తగ్గట్టుగానే క్రీడారంగంలో చైనా కళ్లు చెదిరే ప్రగతి సాధించింది. అమెరికా లాంటి సూపర్ పవర్ కే సవాలు ఏసిరే పరిస్థితికి ఎదిగింది. అదే.. జనాభా పరంగా ప్రపంచం లోనే రెండో అతిపెద్ద దేశంగా ఉన్న భారత.. రియో ఒలింపిక్స్ పతకాల పట్టిక 57వ స్థానంలో ఉందంటే.. మన పరిస్థితి ఎంత దయనీయమో మరి చెప్పాల్సిన పనిలేదు.

అత్యధిక యువజన జనాభా

ప్రపంచంలోని 204 దేశాలలో అత్యధిక యువజన జనాభా ఉన్న దేశం భారత. దేశ జనాభాలో 60శాతం మంది యువజనులే. అయినా క్రీడలంటే ఏమాత్రం అసక్తిలేదు. వాలంటైన్ డే, మైకేల్ జాక్సన్ ల పుట్టిన రోజుల గురించి ఉన్న అవగాహన.. జాతీయ క్రీడాదినోత్సవం గురించి లేకపోవడం బాధాకరం.

వివిధ క్రీడలకు చెందిన మొత్తం 25 మంది అర్జున అవార్డ్ల బృందంతో ఇటీవలే నిర్వహించిన ఓ సదస్యులో భారత క్రీడారంగం వెనుకబాటుకు గల కారణాలు, విస్తుపోయే నిజాలు వెలుగు చూశాయి.

130 కోట్ల భారత జనాభాలో కేవలం 5.2 శాతం మందికి మాత్రమే క్రీడల గురించి కనీస అవగాహన ఉన్నట్లుగా ఇటీవలే నిర్వహించిన తాజా సర్వే ద్వారా తేలింది. జనాభాలో సగభాగం

ఉన్న మహిళల్లో కేవలం 1.31 శాతం మందికి మాత్రమే క్రీడల గురించి అవగాహన ఉండంటే ముక్కమీద వేలేసుకోవాల్సిందే.

అంతేకాదు, దేశజనభాలో 3.27 శాతం మంది మాత్రమే క్రీడల గురించి తెలుసుకోడానికి అసక్తి చూపుతున్నట్లు పరిశీలనలో వెల్లడయ్యాంది.

క్రీడలతో వ్యాపారం..

క్రీడలంటే ఒకప్పుడు మానసిక ఉల్లాసం కోసం ఆడే ఆటలు మాత్రమే. అయితే, ప్రపంచీకరణ పుణ్యమా అంటూ.. క్రికెట్, బ్యాడ్మింటన్, టెన్సి, కబ్బడ్ లాంటి టీవీ ప్రైంట్ ఆటలతో.. క్రీడారంగం కూడా బహుళజాతి సంస్థల వ్యాపారవాహకంగా మారిపోయింది.

క్రికెట్ అంటే ఇప్పుడు పరుగులు, వికెట్లు, క్యాచ్లు, రికార్డులు ఏమాత్రం కాదు. ప్రసార హక్కులు, కిట్ బ్యాగులు, లోగో హక్కులు, ఇన్ స్టేడియా హక్కులు, జట్లు, క్రీడాకారుల వ్యక్తిగత ఎండార్స్ మొంట్లు.. ఇలా ఏదిచూసినా కోట్ల రూపాయల వ్యాపారమే.

క్రికెటర్లు విరాట్ కౌహ్లు, రోహిత్ శర్మ, ధోని బ్యాటు పట్టి కోట్లకు పడగలెత్తినవారే. చివరకు టెన్సిన్ కీవీ సానియా మీర్జా, బ్యాడ్మింటన్ స్టార్లు సైనా నెప్సోల్, పీమి సింధు.. ఆటతో కోట్ల కోటలు కట్టినవారే. బహుళజాతి సంస్థల అండదండలు, మీడియా ప్రైంట్లీగా ఉండే.. క్రికెట్, బ్యాడ్మింటన్, టెన్సి లాంటి ఒకటి రెండు క్రీడల దెబ్బకు మిగిలిన క్రీడలన్నీ విలవిలలాడి పోతున్నాయి. ప్రభుత్వాలు సైతం తమకు ఆదాయం, ప్రచారం తెచ్చిపెట్టే క్రీడల్ని, క్రీడాకారులను మాత్రమే పోత్తప్పిస్తూ మిగిలిన క్రీడలను, క్రీడాకారులను చిన్నచూపు చూస్తున్నాయి.

జాతీయస్థాయి క్రీడలు కనుమరుగు

దేశంలో క్రీడలు ఎన్నిరకాలు ఉన్నా.. సబ్ జూనియర్, జూనియర్, సీనియర్ స్థాయిలో జాతీయ పోటీలు నిర్వహించడం ఓ సాంప్రదాయంగా ఉండేది. ఈ పోటీల నిర్వహణ కోసం జాతీయ ఒలింపిక్ సంఘం, కేంద్ర క్రీడా మంత్రిత్వ శాఖలు సహయ సహకారాలు అందచేస్తూ ఉండేవి. అయితే, లాభసాటి లీగ్ వ్యాపారం భారత క్రీడారంగంలోకి చౌరిబడటంతో జాతీయ పోటీల నిర్వహణ తూతుమంత్రంగా మారిపోయింది. భారత క్రీడారంగ మూలాలే బలహీనవడే ప్రమాదం పొంచి ఉంది.

దీనికి తోడు క్రీడలు ఉమ్మడి జాబితా అంశం కావడంతో ఓ స్పృష్టమైన క్రీడావిధానం అంటూ లేకపోడం భారత క్రీడా రంగాన్ని కుదేలయ్యోలా చేస్తోంది. అదీ చాలదన్నట్లుగా.. ఏడాది

నుంచి ఎనిమిదేళ్ళ పిల్లలను క్రీడల పట్ల ఆకర్షించేలా చేయడంలో మన ప్రభుత్వాలు విఫలమవుతున్నాయని, ఎలాంటి విధానాలు లేవని మాజీ క్రీడా దిగ్గజాలు అంటున్నారు.

దశాబ్దాల నాటి క్రీడామౌలిక సదుపాయాలతో భారత క్రీడాకారులు అంతర్జాతీయస్థాయిలో ఏవిధంగా రాణించ గలరని భారత హకీ మాజీ కెప్పెన్, అర్జున అవార్డు గ్రహీత ఎం.ఎస్.గజేశ్ ప్రశ్నిస్తున్నారు.

మైదానాలు లేని పారశాలలు..

పారశాల అంటే సుమిశలమైన క్రీడా మైదానం, తరగతి గదులు అన్నమాట.. నేటితరం పారశాలలకు ఏ మాత్రం వర్తించదు. చిన్నచిన్న నగరాలు, పట్టణాలలో సింగిల్ బెడ్ రూమ్ పారశాలలు, డబుల్, ట్రైపుల్ బెడ్ రూం కళాశాలలను చూస్తుంటే క్రీడారంగంలో భారత ఏగతిన బాగుపడుతుందన్న సందేహం రాకమానదు.

దేశంలోని క్రీడారంగ అభివృద్ధి కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన పలురకాల నిపుణుల కమిటీలలో సబ్యుడిగా ఉన్న భారత హకీ మాజీ కెప్పెన్ జాఫర్ ఇక్బాల్ సైతం... ఆటలంటే ఏమిటో తెలియని నేటితరం బాలలు, పారశాలలు, కళాశాలలను చూసి తీవ్ర ఆందోళన చెందుతున్నారు. కనీస క్రీడా సౌకర్యాలు లేని పారశాలల్లో చదివే నేటితరం బాలలకు ఆటలు ఆడే కనీస సదుపాయాలు లేకపోవడాన్ని మించిన విషాదం మరొకటి లేదని భారత మాజీ క్రీడాదిగ్గజాలు, అర్జున అవార్డులు వాపోతున్నారు.

క్రీడలను సైతం నిర్వంద పార్యాంశంగా ఎందుకు చేయరని ప్రశ్నిస్తున్నారు. మన సమాజం, ప్రభుత్వాలు, క్రీడావ్యవస్థ ఆలోచనా ధోరణిలో మార్పురాసంత వరకూ భారత వెనుకబాటుతనం కొనసాగుతూనే ఉంటుందని నిపుణులు, విశ్లేషకులు చెబుతున్నారు.

ఇంటర్వెట్ సంస్కృతి, స్కూల్ ఫోన్ విష కాగిలి, పశ్చిమదేశాల అనుకరణలో ముందున్న మనదేశంలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చౌరప చూపకుంటే క్రీడాసంస్కృతి ఎండమావిగానే మిగిలి పోతుంది.

నిధుల కేటాయింపు అంతంతే...!

కేంద్రంలోను, తెలుగు రాష్ట్రాలలోనూ వార్డుక బడ్జెట్ సమర్పణ తంతు చూస్తే మన ప్రభుత్వాలకు క్రీడలంటే ఎంత నిర్లక్ష్యమో అర్థమవుతుంది. బడ్జెట్ కేటాయింపుల్లో ఎప్పటిలానే

క్రీడా రంగానికి అరకొర మొత్తాలను మాత్రమే ఆర్థికమంత్రులు విదిలించి.. క్రీడలకు తాము ఇస్తున్న ప్రాధాన్యం ఏపాటిదో చెప్పకనే చెప్పారు.

జనాభాపరంగా ప్రపంచంలోనే రెండో అతిపెద్ద దేశమైన భారత్తలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వస్తూపోతూ ఉన్నా.. క్రీడారంగానికి ఏమాత్రం ప్రాధాన్యం ఇవ్వకుండా అరకొర కేటాయింపులతో, విదిలింపులతోనే సరిపెడుతున్నాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వం మాత్రమే కాదు.. నిధులు మిక్కుటంగా ఉన్న తెలంగాణా, నిధులో రామచంద్రా అంటూ కేంద్రప్రభుత్వం దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడిన ఆంధ్రప్రదేశ్ తమతమ ప్రాధమ్యాలకు అనుగుణంగా కేటాయింపులు చేసి చేతులు దులుపుకొన్నాయి.

యథా కేంద్రం... తథా తెలుగు రాష్ట్రాలు..

భారత ప్రభుత్వం 2016 - 17 సంవత్సరానికి రూపొందించిన కేంద్ర బడ్జెట్ ను... 21 లక్షల 47వేల కోట్ల రూపాయలతో ప్రవేశపెట్టారు. దేశంలోని 29 రాష్ట్రాలు, పలు కేంద్ర పాలిత ప్రాంతాలకు చెందిన దాదాపు 125 కోట్ల జనాభా అవసరాలకు తగ్గట్టగా మాత్రం క్రీడారంగానికి నిధులు కేటాయించలేకపోయారు.

సన్నాహాలు, శిక్షణ కార్బూకులను దృష్టిలో ఉంచుకొని రూ.350 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే అదనంగా పెంచారు.

భేలో ఇండియా కార్బూకులనికి గత బడ్జెట్ కంటే ప్రస్తుత బడ్జెట్లో 140 కోట్ల రూపాయలు పెంచారు. ఇక దేశంలో ప్రతిభావంతులైన క్రీడాకారుల అన్వేషణ కార్బూకుం కోసం కేవలం రూ.50లక్షల రూపాయలు మాత్రమే కేటాయించారంటే ఆశ్చర్యపోవాల్సిందే.

మొత్తం రూ.21 లక్షల 47వేల కోట్ల రూపాయల బడ్జెట్లో క్రీడారంగానికి రూ.1943 కోట్ల మాత్రమే కేటాయించడం చూస్తే... క్రీడారంగానికి మనం ఇస్తున్న ప్రాధాన్యం ఏపాటిదో అర్థమవుతుంది.

తెలంగాణాలో అలా...

భారత దేశంలోని అత్యంత ధనిక రాష్ట్రాలలో ఒకటైన తెలంగాణ 2016 -17 ఆర్థిక సంవత్సరానికి రూ. లక్ష 49వేల 646కోట్ల బడ్జెట్ను ప్రవేశపడితే.. క్రీడారంగానికి కేటాయించింది కేవలం రూ.37 కోట్ల మాత్రమే. ఇందులో... తెలంగాణా క్రీడాప్రాధికార సంస్థ నిర్వహణ, దాని అనుబంధ

ఆదివారం నవ తెలంగాణ సోహతి | 30 అగస్టు 2020 | 18 |

సంస్థల ఉద్యోగుల జీతభత్వాలకే సింహాగం భిర్వయి పోతుంది. అదిపోను మిగిలిన భాగం నుంచే క్రీడాకారులకు ప్రోత్సాహకాలు, ఇతర క్రీడాభిప్రాయికాలు నిర్వహించాలన్న ఉంటుంది. క్రీడామైదానాల ఆధునికరణకు రూ.10 కోట్లు, క్రీడాకారులకు ఇచ్చే నగదు ప్రోత్సాహకాలకు రూ.9 కోట్లు, తెలంగాణ స్టోర్స్ అధారటీ నిర్వహణకు రూ.18 కోట్లు కేటాయించారు.

తెలుగు రాష్ట్రాలు దొందూదొందే..

రియో ఒలింపిక్స్ పతకాల పట్టిక 57వ స్థానంలో భారత్ నిలిస్తే.... కేరళలో ముగిసిన 3వ జాతీయ క్రీడల పతకాల పట్టిక 12వ స్థానానికి తెలంగాణా, 18వ స్థానానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలు పడిపోయాయి. కంటితుడుపు కేటాయింపులతో క్రీడా రంగంలో అత్యుత్తమ ఫలితాలతో పాటు పతకాల పంట పండించడం అసాధ్యమని ప్రభుత్వాలు, అధినేతలు ఇప్పటికేనా గుర్తిస్తే మంచిది.

దయనీయ స్థితిలో..

క్రీడారంగంలో భారత్యాగ్రం అట్టడుగు స్థాయిలోనే కొట్టిమిట్టడుతోంది. నాలుగేళ్ళకోసారి జరిగే ఒలింపిక్స్, ప్రపంచ సంబర్వన గేమ్ పుట్బాల్లో భారత పరిస్థితి దయనీయంగా తయారయ్యాంది. ఒలింపిక్స్లో 204 దేశాలు పోటీపడుతుంటే.. పతకాల పట్టికలో భారత స్థానం 57 మాత్రమే. అంతేకాదు.. ప్రపంచ పుట్ బాల్లో మన ర్యాంకు 101గా ఉండంటే.. మన పరిస్థితి ఏంటో అర్థమవుతుంది.

చివరకు 77 దేశాల కామనెల్లోగేమ్స్, 45 దేశాల ఆసియా క్రీడల్లో సైతం.. భారత పరిస్థితి నానాటికే తీసికట్టగా తయారపుతోంది. జాతీయ క్రీడ హకీలో సైతం భారత మనుగడ ప్రశ్నార్థకంగా మారింది. క్రికెట్, బ్యాడ్మింటన్, బిలియర్డ్ లాంటి ఒకటి రెండు క్రీడల్లో భారతజట్టు, క్రీడాకారులు రాణిస్తున్నా అది నామమాత్రమే.

ఎదివ్మైనా.. జన జీవితంలో క్రీడాసంస్కృతి ఓ ప్రధాన భాగం కానంత వరకూ జాతీయ గీతం, జాతీయ పతాకంతో సమానంగా జాతీయ క్రీడాదినోత్సవానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వనంత వరకూ జాతీయ క్రీడాదినోత్సవం తూతూమంత్రంగానూ, ఓ ప్రహసనంగానూ మిగిలిపోకతప్పదు.

మహేంద్రసింగ్ ధోనీని మరువగలమా?

భారత క్రికెట్
జార్ఫండ్ డైనమైట్
మహేంద్రసింగ్ ధోనీ
శకం ముగి సింది.
అంతర్జాతీయ క్రికెట్
నుంచి ధోనీ పరిపూర్ణ
రిటైర్మెంట్
ప్రకటించడంతో కోట్లాది

దూరమై... భారత సైనిక దళాలకు సేవలందించాడు.
రిటైర్మెంట్ ఊహాగానాల నడుమే...
పీఎల్ 13వ సీజన్‌కు సన్నాహలు ప్రారంభించాడు.
ఆప్ట్రోలియా వేదికగా జరగాల్సిన 2020 టీ-20 ప్రపంచక్వ
తర్వాత ధోనీ రిటైర్మెంట్ ప్రకటించాలని భావించినా..
కరోనా మహామార్గి దెబ్బతో అంచనాలు
తలకిందులయ్యాయి.

కూల్ కూల్ కెప్పెన్...

టీ-20 ప్రపంచక్వ సైతం రద్దుల పద్మలో చేరిపోడంతో...
వేరే దారిలేని ధోనీ అర్థంతరంగా తన అంతర్జాతీయ కెరియర్
ను కరోనా కాలంలో ముగించక తప్పలేదు.

భారత క్రికెట్‌కు 15 సంవత్సరాల పాటు
అసమాన సేవలు అందించిన జార్ఫండ్ ఆణిముత్యం, భారత
అత్యంత విజయవంతమైన కెప్పెన్ మహేంద్రసింగ్ ధోనీకి
గొప్పగా వీడ్స్‌లు తీసుకొనే అవకాశం చిక్కలేదు. ముందుగా
సాంప్రదాయ టెస్ట్ క్రికెట్.. ఆ తర్వాత అంతర్జాతీయ వన్నే, టీ-
20 ఫార్మాట్ నుంచి నిప్పుమించక తప్పలేదు.

అరుదైన, అసాధారణ క్రికెటర్...

సునీల్ గవాస్కర్, సచిన్ టెండుల్చర్, సౌరవ్ గంగులీ,
అనీల్ కుంబ్స్, రాహుల్ ద్రావిడ్, వీరేంద్ర సెప్పుగ్ లాంటి మేటి
క్రికెటర్లంతా మహానగరాల నుంచి అంతర్జాతీయ క్రికెట్‌కి
అడుగుపెట్టి తారాస్థాయికి చేరినవారే. అయితే.. క్రికెట్
పునాదులు, మౌలిక సదుపాయాలు ఏమాత్రం లేని జార్ఫండ్
లాంటి మారుమూల రాష్ట్రం నుంచి భారత క్రికెట్‌కి తారా
జువ్వలా దూసుకొచ్చిన జులపాలజట్టు రాంచీ రాంబో 15
సంవత్సరాల పాటు భారత క్రికెట్‌కు మూలస్తుంభంలా నిలవటం
అపూర్వం, అసాధారణం.

ముఖారఫ్ నే మెప్పించిన ధోనీ...

భారత క్రీడాచరిత్రను ఓసారి తిరగేస్తే... అలనాడు జర్మన్
నియంత హిట్లర్‌ను ధ్యానచంద తన ఆటతీరుతో మంత్ర
ముగ్గుట్టి చేస్తే.. పాక నియంత పర్ఫెషన్ ముఖారఫ్ ను మహేంద్ర
సింగ్ ధోనీ తన జులపాల జట్టుతో కట్టిపడేశాడు. తన దూకుడు,
విలక్షణ ఆటతీరుతో అభిమానిగా మార్పుకొన్నాడు.

దేశవాళీ క్రికెట్ ద్వారా భారతజట్టులోకి 2004లో అడుగు
పెట్టిన ధోనీ.. బంగ్లాదేశ్ గడ్డపై వన్నే అరంగేట్రం చేసినా... ఆ
తర్వాత కానీ నిలదొక్కుకోలేకపోయాడు.

2014 డిసెంబర్‌లో టెస్ట్ క్రికెట్‌కు రిటైర్మెంట్ ప్రకటించిన
ధోనీ.. ఆ తర్వాత ఐదేళ్ళ పాటు ధూమ్ ధామ్ టీ-20, ఇన్
స్టంట్ వన్నే ఫార్మాట్లో భారతజట్టు సభ్యుడిగా కొనసాగాడు.

ఇంగ్లండ్ వేదికగా ముగిసిన 2019 వన్నే ప్రపంచక్వ
సెమీఫైనల్స్‌లో నూజిలాండ్ ప్రత్యర్థిగా తన ఆభరి
అంతర్జాతీయ జన్మింగ్ ఆడాడు. ఆ తర్వాత నుంచే ధోనీ
రిటైర్మెంట్‌పై ఉపాంగానాలు జోరందుకొన్నాయి. కొద్దివారాల
పాటు తనకుతానుగా క్రికెట్‌కు

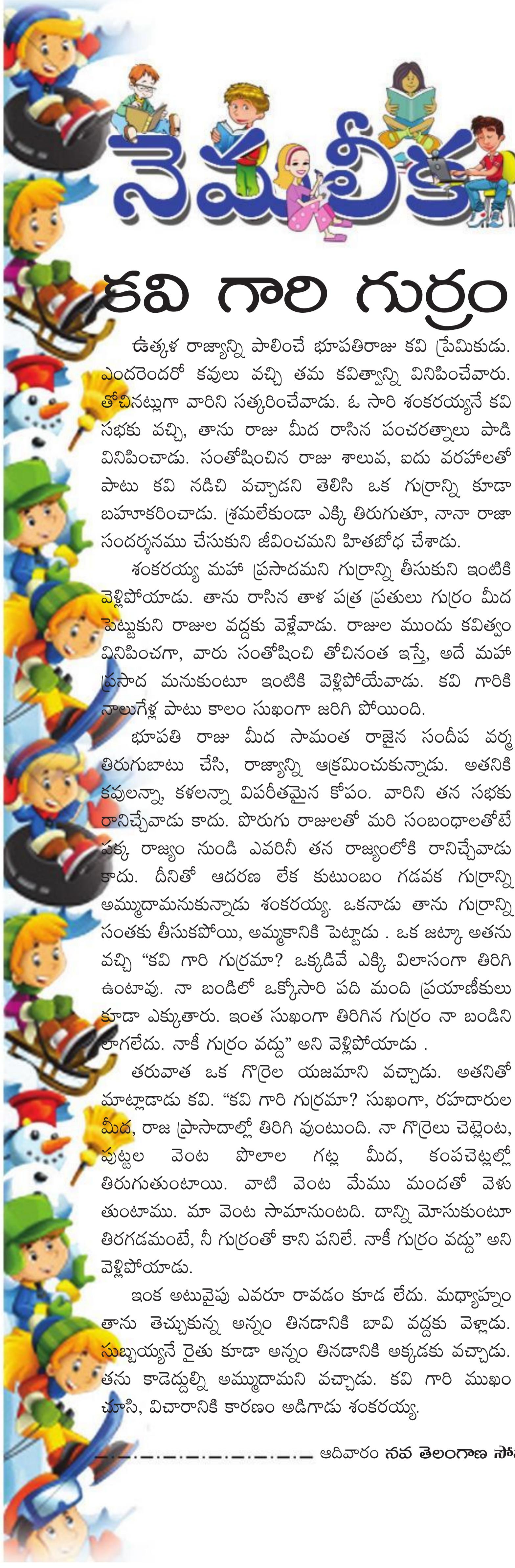
ఐదో భారత క్రికెటర్ ధోనీ...

2019 జనవరిలో 10వేల పరుగుల వన్నే క్రికెట్ మైలు
రాయిని చేరడం ద్వారా ధోనీ అరుదైన ఘనతను సాధించాడు.
ఈ రికార్డు సాధించిన ఐదవ భారత క్రికెటర్గా నిలిచాడు.
ధోనీకి ముందే ఈ ఘనత సాధించిన భారత క్రికెటర్లలో మాస్టర్
సచిన్ టెండుల్చర్, దాదా సౌరవ్ గంగులీ, రాహుల్ ద్రావిడ్,
వీరేంద్ర సెప్పుగ్లు సరసన నిలిచాడు.

ధోనీలాంటి అసాధారణ, అపూర్వ క్రికెటర్ మరొకరు భారత
క్రికెట్‌కి రావాలంటే ఎంతకాలం వేచిమాడాలో మరి!

◆◆

నెయ్యీతీ

కవి గాలి గుర్రం

ఉత్సవ రాజ్యాన్ని పాలించే భూపతిరాజు కవి ప్రేమికుడు. ఎందరెందరో కవులు వచ్చి తమ కవిత్వాన్ని వినిపించేవారు. తోచినట్టుగా వారిని సత్కరించేవాడు. ఓ సారి శంకరయ్యనే కవి సబకు వచ్చి, తాను రాజు మీద రాసిన పంచరత్నాలు పాడి వినిపించాడు. సంతోషించిన రాజు శాలువ, పదు వరహోలతో పాటు కవి నడిచి వచ్చాడని తెలిసి ఒక గుర్రాన్ని కూడా బహుకరించాడు. శ్రమలేకుండా ఎక్కు తిరుగుతూ, నానా రాజు సందర్భము చేసుకుని జీవించమని హితబోధ చేశాడు.

శంకరయ్య మహా ప్రసాదమని గుర్రాన్ని తీసుకుని ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు. తాను రాసిన తాళ పత్ర ప్రతులు గుర్రం మీద పెట్టుకుని రాజుల వద్దకు వెళ్లేవాడు. రాజుల ముందు కవిత్వం వినిపించగా, వారు సంతోషించి తోచినంత జ్ఞేత్తే, అదే మహా ప్రసాద మనుకుంటూ ఇంటికి వెళ్లిపోయేవాడు. కవి గారికి నాలుగేళ్ల పాటు కాలం సుఖంగా జరిగి పోయింది.

భూపతి రాజు మీద సామంత రాజైన సందీప వర్ష తిరుగుబాటు చేసి, రాజ్యాన్ని ఆక్రమించుకున్నాడు. అతనికి కవులన్నా, కళలన్నా విపరీతమైన కోపం. వారిని తన సబకు రానిచ్చేవాడు కాదు. పొరుగు రాజులతో మరి సంబంధాలతోటే ఒక్క రాజ్యం నుండి ఎవరినీ తన రాజ్యంలోకి రానిచ్చేవాడు కాదు. దీనితో ఆదరణ లేక కుటుంబం గడవక గుర్రాన్ని అమ్ముదామనుకున్నాడు శంకరయ్య. ఒకనాడు తాను గుర్రాన్ని సంతకు తీసుకపోయి, అమ్మకానికి పెట్టాడు. ఒక జట్టు అతను వచ్చి “కవి గారి గుర్రమా? ఒక్కడివే ఎక్కు విలాసంగా తిరిగి ఉంటావు. నా బండిలో ఒక్కసారి పది మంది ప్రయాణీకులు కూడా ఎక్కుతారు. ఇంత సుఖంగా తిరిగిన గుర్రం నా బండిని లాగలేదు. నాకి గుర్రం వద్ద” అని వెళ్లిపోయాడు.

తరువాత ఒక గొర్రెల యజమాని వచ్చాడు. అతనితో మాట్లాడాడు కవి. “కవి గారి గుర్రమా? సుఖంగా, రహదారుల మీద, రాజు ప్రాసాదాల్లో తిరిగి వుంటుంది. నా గొర్రెలు చెట్టెంట, పుట్టుల వెంట పొలాల గట్ట మీద, కంపచెట్లల్లో తిరుగుతుంటాయి. వాటి వెంట మేము మందతో వెళుతుంటాము. మా వెంట సామానుంటది. దాన్ని మోసుకుంటూ తిరగడమంటే, నీ గుర్రంతో కాని పనిలే. నాకి గుర్రం వద్ద” అని వెళ్లిపోయాడు.

ఇంక అటువైపు ఎవరూ రావడం కూడ లేదు. మధ్యాహ్నం తాను తెచ్చుకున్న అన్నం తినడానికి బావి వద్దకు వెళ్లాడు. నుఱ్ఱియైనే రైతు కూడా అన్నం తినడానికి అక్కడకు వచ్చాడు. తను కాడెద్దుల్ని అమ్ముదామని వచ్చాడు. కవి గారి ముఖం చూసి, విచారానికి కారణం అడిగాడు శంకరయ్య.

జరిగినదంతా చెప్పి, “కాని కాలం వచ్చింది. కుటుంబం గడవడం కూడా కష్టంగా వుంది. గుర్రాన్ని ఎలా అమ్మాలో అర్థం కావడం లేదు” అన్నాడు.

“కవి గారి గుర్రాన్ని, ఏనుగును ఎవరూ కొనరు. ఇలా చేయి, అబద్ధం ఆడినట్టు కూడా ఉండదు” అని చెవిలో రహస్యం చెప్పాడు. కవిగారు సంతోషపడ్డాడు.

వెంటనే సంతకు వెళ్లి “జిది రాజు గారి గుర్రం. దీన్ని కొనడానికి, దక్కించుకొని, మీ ఇంట ఉంచుకోవడానికి అదృష్టం ఉండాలి. మీలో ఎవరో ఆ అదృష్టపంతుడు. రండి.....జనులారా. రాజు గారి గుర్రం బహు చౌక.....” అని కేకేసి చెప్పాడు.

“రాజు గారి గుర్రమంటే, మహా వేగవంతమైనది. శక్తివంతమైనది, కూడా. అది కూడా చెప్పండి” అన్నాడు అక్కడికి వస్తూ రాగినయ్యనే సైనికుడు.

“అది ప్రత్యకంగా చెప్పనవసరం లేదండి. మీ బోటి పెద్దవారు వెంటనే అర్థం చేసుకుంటారు” అన్నాడు లౌక్యంగా.

“ఎంత చెబుతున్నావు గుర్రాన్ని?” అడిగాడు.

“పదిహేను వరహోలు. రాజు గారి గుర్రం కదా?” అన్నాడు.

“కాస్త తగ్గించుకుని పన్నెండు వరహోలకి వ్యక్తాడూ?” అన్నాడు ప్రాదేయ పడుతున్నట్లు.

“మీరు గుర్రం మీద బాగా మోజుపడ్డారు. అలాంటి వారే దీన్ని ప్రేమగా చూసుకుంటారు. గుర్రం క్షేమం నాకు ముఖ్యం. ఎందుకంటే, ఇది రాజసంగా బతికింది. యుద్ధాలు చేసింది. మీ మాటే కానీయండి” అన్నాడు.

సైనికుడు పన్నెండు వరహోలు కవి గారికిచ్చి గుర్రాన్ని తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు.

“పెద్ద పెద్ద కావ్యాలు రాశాను కానీ, గుర్రాన్ని అమ్ముదానికి దారి తెలీక పోయే...? ఒక సామాన్య రైతుకు తెలిసిన చిట్టా తెలీక పోయే...” అనుకుంటూ పన్నెండు వరహోలతో ఆనందంగా ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు.

- పుప్పాల కృష్ణమూర్తి, 9912359345

ఈ మాస్యులోటి గాలి
ఆడటం లేదురా!

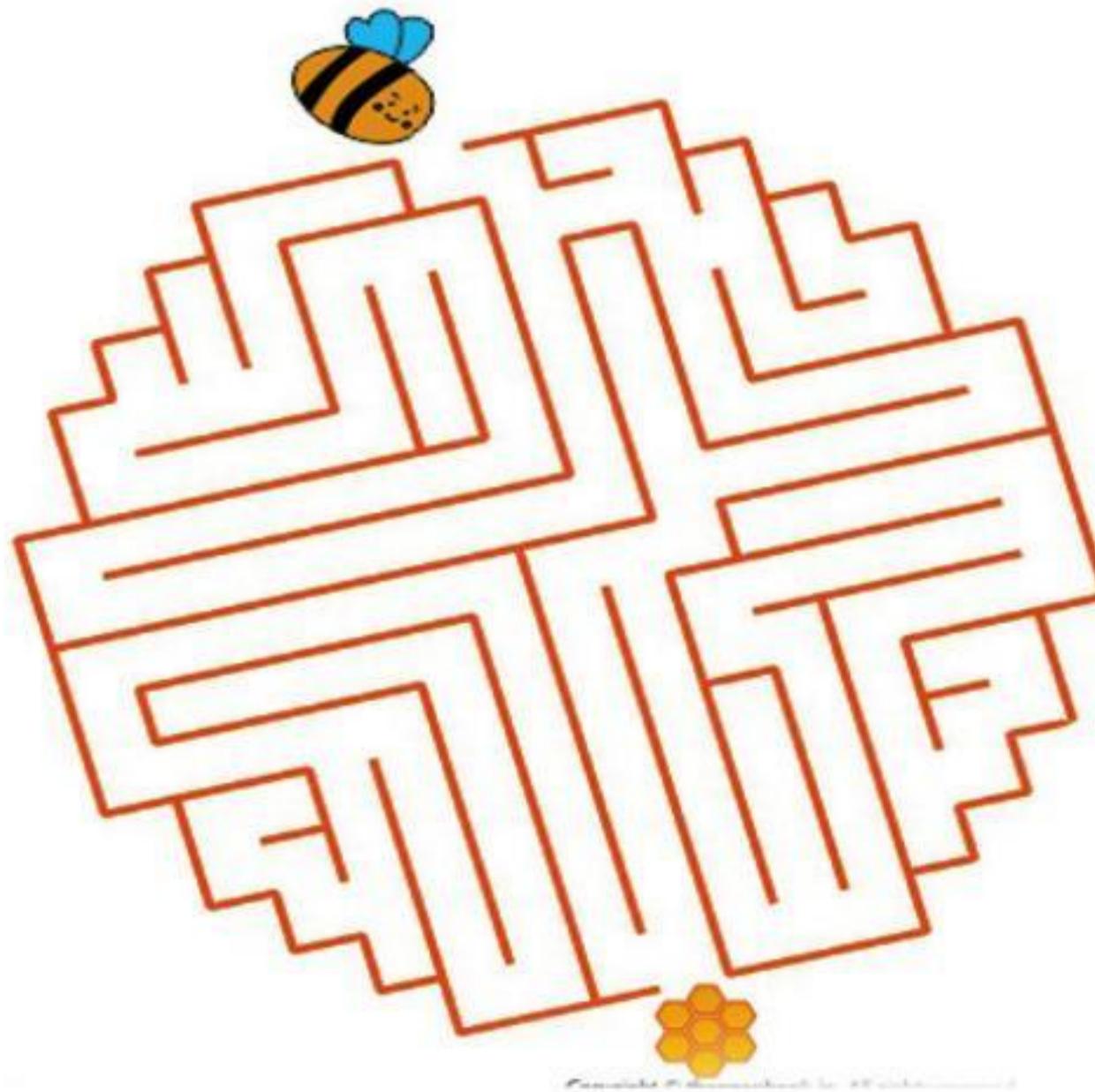
మాస్యు పెట్టుకోకపోతే
కరోనా మనల్ని గుర్తు
పడుతుందిరా,
తియ్యుకు!

బుడ్డోడి తెలివి - 4

ఒకేలా కనిపించే పై రెండు బొమ్మల్లో పది
తేడాలున్నాయి. అవి ఏవో కనిపెట్టండి
చూద్దాం..

$$\text{koala} + \text{koala} - \text{monkey} = \text{chick}$$

$$3 \times \text{chick} = 33$$

$$\text{chick} - \text{monkey} = 7$$

$$\text{koala} - 3 = \text{monkey}$$

$$\text{monkey} = ?$$

లెక్క తేల్లుండి

పైన కనిపించే బొమ్మలో వివిధ రకాల ఆకారాలు వాటి
విలువలతో పాటు వాటిని ఏం చేస్తే ఎంత వస్తుందో కూడా
ఉంది. వాటి ఆధారంగా ‘?’ దగ్గర ఎంత వస్తుందో
సమాధానం కనుక్కోగలరమో ప్రయత్నించండి

రంగులేద్దాం పైన కనిపిస్తున్న బొమ్మకు ఏమే రంగు లేస్తే
అందంగా ఉంటుందో వేసి చూద్దామా

ఇంటికి దారేది? పక్కన కనిపిస్తున్న బొమ్మలో తేనెటీగకు
దాని గూటికి చేరడానికి బయలుదేరింది.
కాని దారి మొత్తం తికమకగా ఉందట. సరైన దారి ఏంటో, ఎలా
వెళ్ళి తన గూటికి చేరుకుంటుందో మీరైనా సహాయం చేయండి
చూద్దాం..

13 తరువాయి..

ఆ దేశం తయారు చేస్తోందని చెప్పేవాడు, అప్పటి వరకల్లు పరిస్థితి కుదుటపడుతుందని అనేవాడు.. తయారీ మానుకుంటే తాను అందరికంటే వెనుకబడి పోతాననుకునేవాడు.. గుడులు తెరు స్తుంటే.. ల్యాక్షప్స్ సడలిస్తుంటే.. జనం సంప్రదాయాలను విడిచి ఉండలేరని మునుపటంత జోప్సో కాకపోయినా విగ్రహ పందితైతే పర్యాటు చేస్తారని నమ్మాడమ్మా..

మాయదారి గత్తర మా కొంప ముంచిందమ్మా.. ఒక్క విగ్రహమూ అమ్ముడు కాకపోవటంతో పది రోజుల్నించి దిగులుపడి నిన్న రాత్రి పురుగుమందు తాగాడు.. కరోనా దయ్యం నా మొగుడ్ని పొట్టన పెట్టుకుందమ్మా..

ఊర్లో ఉన్న ఇల్లా అమ్ముకున్నాం ఇప్పుడెక్కడికి పోనమ్మా.. పక్కికెనా చెట్టు నీడుంటది నాకు అదీ లేదమ్మా.. ఇంకా రెక్కలు రాని ఈ ముగ్గురు పచ్చల్ని తీసుకొని నేనెక్కడికి బోధునమ్మా.. ఈ కరోనా నన్ను ఎవరించికి రానిస్తుదమ్మా అంటూ.. రెండు చేతులతో గడ్డిగా

చప్పట్లు చరుస్తూ తన సొద వినిపిస్తోంది... ఎంత చెప్పినా ఎంతకూ తనసొద శీరటం లేదు. కొండంత దుఖం మూటలు విప్పుందుకేనేమో విప్పాద సమయాల్లో కొన్ని జమిందారీ కుటుంబాలు రుడాలీని ఆశ్రయించేది..

అయిదడుగుల నుండి పన్నెండడుగుల ఎత్తు వరకు గల ప్లాస్టిక్ ఆఫ్ పారిస్ విగ్రహాలు గుడారం నిండా ఉన్నాయి.. వాటిని చూస్తుంటే విగ్రహాలకు మహిమలుండవన్న పెరియార్ వాక్యం గుర్తొచ్చింది.. ఆమెకు నీళ్ళు తాపుతూ ఉదార్ప్ర ప్రయత్నం చేస్తుండటంతో నోటి నుండి సొద ధార ఆగింది.. ఇంతలో ఆకాశం మయ్యి పడుతుండటంతో ఆమె కళ్ళవెంట వర్షం మళ్ళీ మొదలయ్యాడి.. ఈ కన్నీళ్ళ వాన ఈమె ఒక్కదాని కళ్ళల్లోనే కాదు ఇలా ఇంకెందరో అభాగిఱులు, అభాగ్యులు.. ఒకొకరిది ఒకో వ్యధ.. ఎప్పటికి వెలుస్తుందో ఈ దిగులు వాన..

- కె.శ్రీనివాస్, 9346611455

వల్లె జీవన ప్రతిబింబం - దండకడియం

వల్లె సంస్కృతిని, ప్రాంతీయ భాషను, తన జీవితపు అనుభవాలను కవిత్వపు కడియంగా అలంకరించి ఈ కవి దండకడియంగా ముందు కొచ్చాడు. కవితాన్ని సరళంగా, మాటల్లాడుకున్నట్టుగా రాయటం ఈ కవి ప్రత్యేకత. కొన్ని కవితల్లో పారకులు వాళ్ళ జీవితాన్ని చూస్తు న్నట్టుగా అనుభూతి చెందుతారు. జీవితాన్ని కవిత్వంగా మలిచే కవులు కొద్దిమందే ఉంటారు. అందులో ఈ కవి ఒకరు.

ఈ కవి కవిత్వంలో మానవీయత, ఆర్థత, ప్రకృతి ఆన వాళ్ళ, కుటుంబం పట్ల ఉన్న ప్రేమ, నాన్న తాలూకా జ్ఞాపకాలు, మానవ సంబంధాలను బలపరిచే అంశాలు, పేదరికపు జీవన విధానం, పల్లె పండుగలు, పిల్లల ఆటలు, పాటలు, బహుజనుల జీవితాల తడి, శ్రామికుల బతుకువెతలు, సామాజిక స్పందన (అడివిలో పొద్దుకినట్లు కవిత), రాజకీయ స్పందన (ఎక్కడిగాలో ఇది కవిత), యువకులకు మార్గదర్శనం చేసే అంశాలు కనిపిస్తాయి. కవితను ఈతసాపను అల్పినట్టు చక్కగా మంచి శిల్పంతో, బలమైన ముగింపుతో రాయటం ఈ కవికి బాగా తెలుసు.

వెంటాడే వాక్తాల్లోకి..

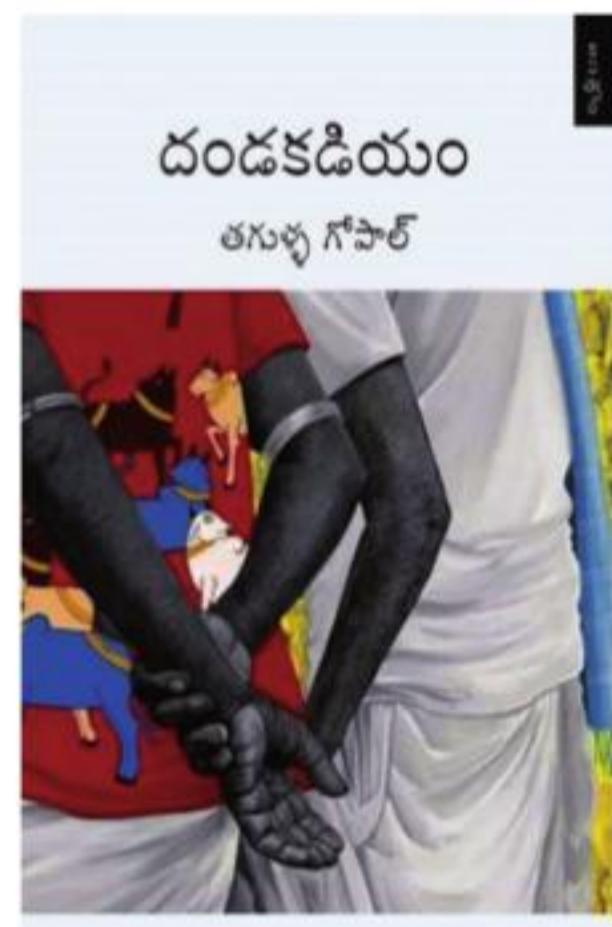
1. మా మధ్య ఏ బంధుత్వమూ లేకపోయినా / ఆమె నన్ను నాయనా..అంటది / నేను ఆమెను అమ్మా..అంట / ఒకే ఆకాశాన్ని కప్పుకున్నం / ఒకే మట్టిని కప్పుకోవలసిన వాళ్ళం / ఇది చాలదా? / మేం బంధువులం కావడానికి

ఈ వాక్యాల్లో కవి ఆకాశం, మట్టి అనే పదాలను ఉపయోగించుకోని ఒక ముసలమ్మకు, తనకు ఉన్న సంబంధాన్ని చెప్పటం ఆకట్టుకుంటుంది. బంధువులు అంటే ఒకే కులం వారో, రక్తసంబంధికులో అనుకునే క్రమంలో విశ్వస్తుంతా ఏకం చేసేలా, అంతా ఒకటే అనేలా కవి రాసిన ఈ వాక్యాలు వెంటాడుతాయి.

2. రోజుకు ఒక్కసారైనా / మాటల్ని కలుపుకొని తిందాం / రేపు మీ పక్కన కూర్చొని / ఇలా భోంచేయకపోవచ్చు / ఇలా నవ్వుకపోవచ్చు / ఇలా అలగకపోవచ్చు / కానీ ఇలానే ఇలానే ఏడిపిస్తానేమో (నాలుగు గిన్నెల కూడలి)

సండే డాడీ, సండే మమ్మీ అనే పదాలను హస్యం కోసం వాడుతున్నారేమో అన్నించేది. కానీ ఇప్పటి పరిస్థితుల్లో అది వాస్తవంగా మన మధ్య కనిపిస్తుంది. మనిషి ఆఫీన్ పని ఒత్తిళ్లోనో, వ్యాపార విషయాలలోనో, సంపాదించాలనే ఆరాటంలో కాలాన్ని గెలవాలనే తపసలో ఉరుకులపరుగుల జీవితాలకు అలవాటుపడి ఉంటాడు. అలాంటి ఆలోచనా సరళి ఉన్న వ్యక్తులకు ఈ వాక్యాలు కనువిప్పును కలిగిస్తాయి.

వెంటాడే వాక్తాలు

ముఖ్యంగా ఈ వాక్యాల్లో కవి రేపు మనం లేకున్న మన జ్ఞాపకాలు కొన్ని మాటల రూపంలోనైనా ఉండాలంటూ, అవి గుర్తుకొచ్చి ఏడిపించాల నటంలో ఈ వాక్యాలు అందరి గుండెల్లో ఇంత ప్రేమను నింపుతాయి. కొంత మార్పును తీసుకొచ్చేలా గుర్తుండి పోతాయి. అందరు కలిసి భోజనం చేస్తూ హాయిగా కబుర్లు చెప్పుకునేలా చేస్తాయి.

3. అందరూ నాన్న పోటోకు దండం పెడుతుంటే / నేను మాత్రం గొడ్డలి ప్రక్కన కూర్చున్న / నాన్న రూపం గొడ్డలిలో కనిపించేసరికి (నాన్న గొడ్డలి)

నాన్న గురించి ప్రతి కవి రాయటం సహజం. అనుబంధాలను గుర్తు తెచ్చుకోవటం, తన అభివృద్ధిలో భాగస్వామియైన నాన్నను తలుచు కోవటం చాలా కవితా సంపుటిల్లో చూస్తాం. ఇక్కడ కవి భిన్నంగా నాన్న వాడిన గొడ్డలిని కవిత్వంలోకి తీసుకొచ్చి ఇన్ని కట్టలు కొట్టి కుటుంబాన్ని సాకిన గొడ్డలి నాన్నకు దోస్తుని చెబుతూ నాన్న ఉపయోగించిన గొడ్డలిలో నాన్నను చూసుకోవ డమనటంలో ఈ వాక్యాలు పారకుల మదిలో చెరగని ముద్ర వేస్తాయి. పోటోలో నాన్న రూపం కనిపించటమనే విషయం సాధారణం. గొడ్డలిలో నాన్నరూపం కనిపించటమనేది కవిత్వం. అందుకే ఈ వాక్యాలు ప్రత్యేకమైనవి.

4. చిట్టికెలో చిక్కులెక్కల్ని / ఎలా విప్పాలో నేర్చించాను గానీ / మల్లులుపడ్డ బతుకుముడిని / ఎలా విప్పాలో చెప్పకపోతి కదా (దుఃఖమాగుత లేదు)

ఈ కవి వృత్తిరీత్యా ఉపాధ్యాయుడు. తనకు వీలైన సమయంలో ఉచితంగా టూషస్తన్ను చెబుతాడు. తన దగ్గర గడితం నేర్చుకొన్న ఓ చెల్లి పైచదువులకు పట్టుం వెళ్ళి చదువు కుంటూ ఓ సమస్య వల్ల ఆత్మహాత్య చేసుకుంటుంది. ఆ సందర్భంగా కవి రాసుకున్న వాక్యాలివి. ఈ వాక్యాల్లో కవి అందరికి వర్తించే ఓ సమస్యన్ను దృష్టిలోకి తీసుకొచ్చాడు. సాధారణంగా ఏ ఉపాధ్యాయుడైనా, ఏ తండ్రినా బాగా చదవాలనే కోరుకుంటారు. అందులో భాగంగా అభివృద్ధికి సంబంధించిన సూచనలనే ఇస్తున్నారు కానీ అసలు బితకటమెలాగో చెప్పటంలేదని తేల్చి చెప్పే ఈ కవి వాక్యాలు నలుగురితో పంచకోతగవి. నిజంగా కవి అన్నట్టుగా మల్లులు పడ్డ జీవితాలను విషయం కోసమైనా ఈ వాక్యాలను చదువు కోవాలి. ప్రస్తుత సమాజం మననం చేసుకోవాలి.

మొదటి కవితా సంపుటిలోనే బతుకుసారాన్ని నింపి నాలుగు మంచి కవితలు రాసిన ఈ కవి అభినందనీయుడు.

- తండ హరీష్ గాడ్,

8978439551

పదకేళి 273

- గొట్టిపర్తి యాదగిరిరావు

1		2		3		4	5		6
					7				
8			9		10		11		
				12	13				
14		15		16		17			
			18		19			20	
21	22		23			24			
25		26			27				
28		29		30		31			
		32				33			

ఆధారాలు

14) తీపి రోగం - 4

అడ్డం

- 1) జయించుట - 3
- 3) ఎక్కువగా తాగేవాడు - 4
- 7) ఎద్దు - 2
- 8) చారు - 2
- 9) ఆయుర్వేద మందు - 3
- 11) ఆనందం అటు నుండి - 2
- 12) ముగ్గురు - 3

- 16) గజ్జె - 2
- 19) స్వర్గము కాదు - 4
- 21) వినతి - 3
- 23) బాణము - 3
- 24) కాగితాల కొలత - 2
- 25) పెద్ద గది - 2
- 26) శరీరాన్ని నీళ్ళతో పుట్ట పరచు కొనుట - 2

28) తడబడిన పుదీన - 3

30) కోతి - 4

32) చిలుక జైలు - 4

33) చెయ్యి - 3

నిలువు

- 1) విశ్వదాఖిరామ..... - 5
- 2) తలకిందులైన భయం - 2
- 3) ఒక గోల్గొండ నవాబు - 3
- 4) ఆపాడంలో అమృవారికి సమ ర్పించే భోజనం - 2
- 5) చివరి - 2
- 6) నవ్వుతున్న ముఖము - 4
- 9) గొడవ లాంటిది - 3
- 10) మెషీన్ - 3
- 13) మనిషి జీవితంలో ఒక స్థితి - 4
- 15) చాలా తెలివైన వాడు - 3
- 17) తడబడిన కదము - 3
- 18) పనికిరాకుండా చేయుట - 3

- 20) అందంగా తయారగుట - 3
- 21) సావిత్రి కథ ఆధారంగా తీసిన చిత్రం - 4
- 22) ఒక రంగు - 3
- 27) గుజరాత్తో ఒక పుణ్యక్షేత్రం - 3
- 29) చీకటిని పారదోలేది - 2
- 30) ఓమ - 2
- 31) చివరి లేని మురళి - 2

గమనిక

- సమీక్షకోసం పుస్తకాలు పంపే రచయితలు, ప్రచురణ కర్తలు రెండు ప్రతులు పంపించాలి.
- రచయితలే సమీక్షలు రాయించి పంపకూడదు.
- పుస్తకాల మీద సమీక్షలకు సంబంధించి సంపాదకులదే తుది నిర్ద్ధయం. ఈ అంశంపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు, ఫోన్సులో సంప్రదింపులకు తావు లేదు.

చిరునామా : సోపతి, సవతెలంగాణ, ఆదివారం సంచిక, ప్లాట్ నెం. 21/1, ఎం. హెచ్. భవన్, ఆజమాబాద్, ఇండప్రైయల్ ఏరియా, బాగ్లింగంపల్లి, పైదరాబాద్-500020

పదకేళి- 272 జివాబు

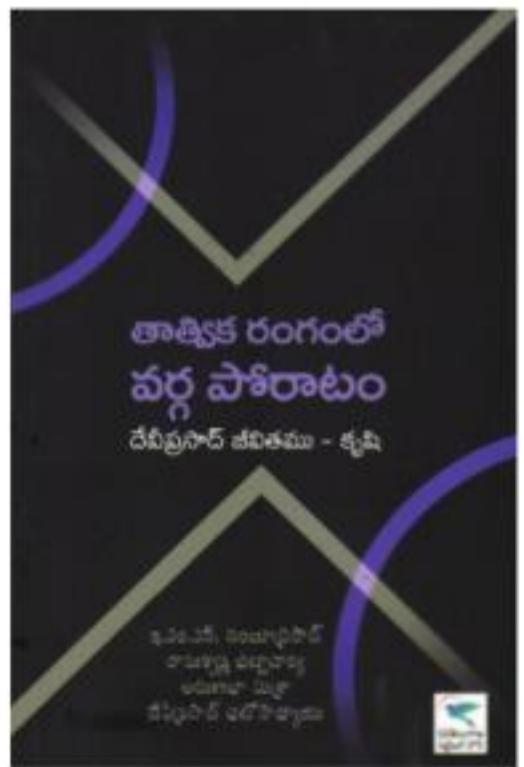
1	చె	షై		2	బం	తి	3	పూ	లు		4	యా	
డ			5	లం	గా		న		6	న	మ	సే	
ప	ట్టు	కా		రు		8	కం	9	త		ల		
కు				కొం				10	గ	ర	ళ	11	ము
12	రా	13	వి	14	కొం	డ	15	ల	16	రా	వు		ప్పు
							18	వ	గ		19	సు	నై
20	కీం		ద		21	గ	ఱ	ము		21	మ	ర	ల
23	ల	24	వం		గ	ము		25	జ్వ	రం		జెం	
26	లీ		క		న		28	త్త			29	బా	దా
30	అ	కా	ర		ము		31	అ	శ్వ	మే	ధ		

పదకేళి- 271 సమాధానాలు పంపినవారు : 1.సి.ప్రభాకరరావు, రాజాపేట (యాదాది-భువనగిరి జిల్లా), 2.టి.ఎంజిలా, ఎల్లండు (భద్రాది కొత్తగూడెం జిల్లా), 3.ఎ.హరిచందు, సూర్యాపేట (నల్గొండ జిల్లా), 4.ఎన్.స్వప్న, ఆర్యారు (నిజామాబాద్ జిల్లా), 5. కొత్త శ్రీనివాసరెడ్డి, రామాయంపేట (మెదక్ జిల్లా)

పదకేళి పజిల్సి పూర్తి చేసి కరెక్ట్ సమాధానాలు రాసి పంపిన వారి పేర్లు ప్రకటిస్తాం.

తాత్పీక రంగంలో వర్దపోరాటం

నమీక్షలు

భారతీయ మార్కొస్టు తత్వవేత దేవిప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ 1918 నవంబర్ 19న జన్మించి 1993 మే 8న మరణించాడు. ఆయన శతజయంతి సందర్భంగా అంగ్రేషుస్ పత్రిక 'ది మార్కొస్టు' 2018 అక్టోబర్, డిసెంబర్ సంచికతో ప్రచురించిన ప్రముఖుల వ్యాసాలకు సీనియర్ జర్నలిస్ట్ కొండూరి వీరయ్య చక్కటి తెలుగు అనువాదం చేసారు.

లోకాయత: ప్రాచీన భౌతికవాద అధ్యయనం అనే గొప్ప గ్రంథాన్ని 1959లో దేవి ప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ రాశాను. ఈ గ్రంథాన్ని దేశ, విదేశాల్లోని మేధావుల మనుషులు పొందింది.

ప్రాచీన భారతీయ తాత్పీక ప్రవంతుల గురించి, దేవిప్రసాద్ సాగించిన పరిశోధనలు మరుగున పడిన భారతీయ భౌతికవాద తాత్పీక చింతనా ధోరణులను వెలుగులోకి తెచ్చాయి.

“చటోపాధ్యాయ రచనలు ప్రజలకు అవగాహన కల్పిస్తాయి. ప్రజాస్వామ్యం, లోకికతత్వం, సోషలిజం కోసం సాగే పోరాసదటాలకు చటోపాధ్యాయ రచనలు శక్తివంతమైన సాధనాలుగా ఉపయోగపడతాయి” అంటూ ఇ.ఎం.ఎన్. నంబూద్రి పాద్ తన వ్యాసంలో రాశాడు.

చటోపాధ్యాయ తన జీవిత చరమాంకంలో ప్రాచీన భారతదేశంలో శాస్త్ర విజ్ఞానం, శాస్త్రీయ పద్ధతుల గురించి పరిశోధించేందుకు ఎంతగా అంకితం అయ్యారో వివరిస్తూ డాక్టర్ రామకృష్ణ భట్టాచార్యరాసిన వ్యాసం పాఠకుల్ని ఆలోచింపజేస్తుంది.

భారతదేశంలో శస్త్రవికిత్తు, వైద్య శాస్త్రాలకు సంబంధించిన విజ్ఞాన సర్వ స్వాలు రెండింటినీ అధ్యయనం చేస్తూ - విశిష్టమైన సాంకేతిక రంగాల చరిత్ర పరి శోధన చేస్తూ రచనలు చేసిన చటోపాధ్యాయ గురించి డా.భట్టాచార్య వ్యాసంలో తెలిపారు.

డాక్టర్ అరున్మామిశ్ర తన వ్యాసం లో దేవిప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ జీవితం, కృషి గురించి విహంగ వీక్షణం చేశారు.

1974లో హైదరాబాద్ జరిగిన మార్కొస్టు ఎడ్యూకేషన్ స్టోర్స్ మహో సబల ప్రారంభోపన్యాసంలో ప్రసంగించినదే - దేవిప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ ఆఖరి ప్రసంగం. దీన్ని పాఠకుల కోసం యా సంకలనంలో చివర ప్రచురించారు.

మార్కొజం లేకుండా సమకాలీన పరిస్థితుల్లో మనం సాగించే సైద్ధాంతిక పోరాటానికి దశ, దిశ నైతిక దైర్యం ఉండవు. భారతదేశంలో సాగే సైద్ధాంతిక పోరాటానికి ఏకైక దన్ము, భారత కార్బోడ్యూపుమే.. ఈ పోరాటాన్ని మరింత నిబధ్యతతో కొనసాగించాలని అంటారు చటోపాధ్యాయ. వామపక్ష వ్యాధులకు, మేధావులకు, చరిత్ర అధ్యయనకారులకు, మార్కొస్టులకు చక్కటి కరదీపిక ఈ గ్రంథం.

(తాత్పీకరంగంలో వర్దపోరాటం, రచయిత : ఇ.ఎం.ఎన్.నంబూద్రి పాద్, రమకృష్ణ భట్టాచార్య, అరుణభామిత్రా, దేవిప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ, పేజీలు : 80, వెల : రూ. 80/-, ప్రతులకు : నవతెలంగాణ పబ్లిషింగ్స్ హాస్ట, ప్లాట్ నెం. 21/1, అజామాబాద్, ఆర్ట్రీసీ కళాశమండపం దగ్గర, హైదరాబాద్ - 20. సెల్ : 9490099378)

- తంగిరాల చక్రవర్తి, 9393804472

అందుకున్నాం

అస్మిత

(ట్రాన్సెండర్స్ పై

కథానికల సంకలనం),

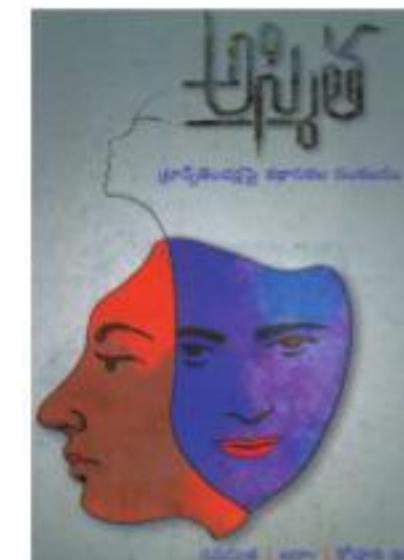
కోవూరి ట్రస్ట్, పేజీలు

: 162, వెల : రూ.

200/-, ప్రతులకు :

ఆన్ని ప్రజాశక్తి పుస్తక విక్రయ

కేంద్రాలలో..

వలస భారతం

(వచన కవితా

కావ్యం), రచయిత :

డా॥ జి.వి. కృష్ణయ్య,

పేజీలు : 56, వెల :

రూ.50/-, ప్రతులకు

: బి.అరుణ, ప్రధాన

కార్యదర్శి, 30-7-6, అనపర్తివారి వీధి,

అన్నదాన సమాజం రోడ్, దుర్గాగ్రహం,

విజయవాడ - 520002, సెల్ :

7075957010

జెను.. వాళ్ళిద్దరూ

ఇష్టపడ్డారు (కథలు),

రచయిత : డా.గౌతమి

సత్యల్లి.జె, పేజీలు :

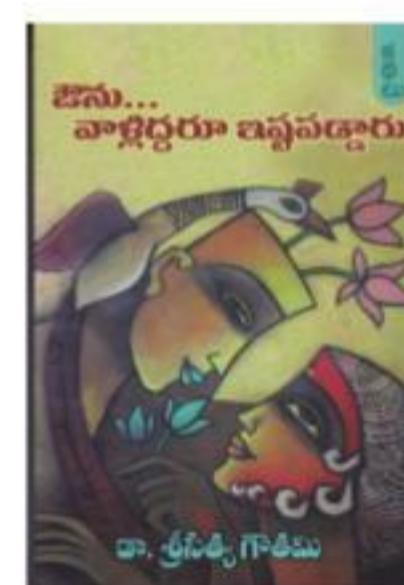
216, వెల : 100/-,

ప్రతులకు : జ్యోతి

వలబోజు; నవోదయ,

విశాలాంధ్ర బుక్ హాస్టలో..; సెల్ :

8096310140

నాన్న

అడుగుజాడల్లో..

(శత కవితా

సంకలనం),

రచయిత : మొవ్వో

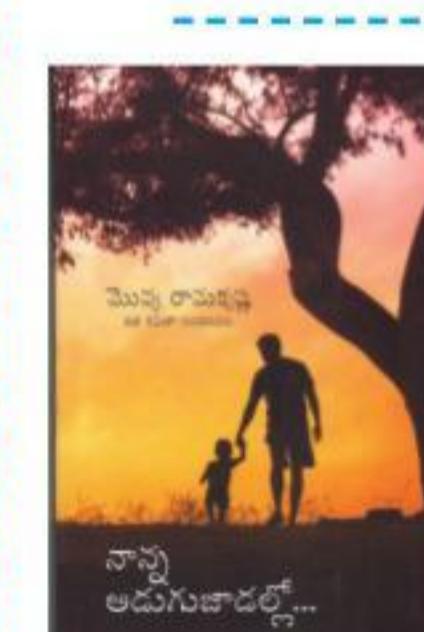
రామకృష్ణ, పేజీలు :

223, వెల :

100/-, ప్రతులకు : నవోదయ,

విశాలాంధ్ర బుక్ హాస్టలో..; సెల్ :

8096310140

మనిషిగా గుర్తించండి

నిన్నటి దాక మీలో ఒకడిని
మీతో పాటు రాసుకొని పూసుకొని తిరిగినోన్ని
కాకి కబుర్లతో కాలజ్యేపం చేసినోడిని
నా సేవ ప్రేమానురాగాలకు చలించి సృందించి
ఊరుఊరంతా ఒకటై నన్ను మీ భుజాలకెత్తుకుంటే
నా ఆత్మ బంధువులని మురిసిపోయినోన్ని
ఉన్నదంతా ఉదారంగా పంచిపెట్టి..
సంఘ సేవ చేసే నా ఊరు బుణం తీర్చుకుంటే..
మీరిచ్చే చప్పట్ల దీవెనాలే..
నా గుండె చప్పుడని పొంగిపోయినోన్ని
ఇప్పుడు నేను మీ నుండి వేలివేయబడ్డ
అంటరాని వాడిని...
ఓ మాయదారి రోగమొకటి
నా వెంటపడి బతుకును మాయ చేసింది
చావు బతుకులో వున్నా నన్ను
పలుకరించి ఉదార్పు నిచ్చే వాళ్ళ కరువైనారు...
ఇప్పుడు నాకు చావంటే భయం లేదు..
కానీ.. ఉన్నవాళ్ళు నా చుట్టూ బోంగరం లా
తిరిగినోళ్ళు.. నా పల్లె జనం
నా బంధువులు స్నేహితులు
నేను చస్తే.. నా శవాన్ని ఉర్లోకి రానిస్తారా..!
నా ఇంటి గుమ్మం ముందు వీడ్చేలు చెపుతారా..!
నా అంతిమ సంస్కారం ఘనంగా జరువుతారా..
అందరు ఉండి నన్ను అనాధలా వదిలేస్తారా..
అర్థం కానీ మిలియన్ డాలర్ ప్రశ్న..?
చస్తే నా రోగం మీకేం అంటదు..
కావాలంటే ఈ మట్టిని అడగండి
ఈ పచ్చని ప్రకృతిని అడగండి..
ఎక్కడో ఎవరో మానవత్వం పరిమళించి
అంతిమ సంస్కారం చేస్తుంటే..
మీ కోసం కళ్ళలో కాగడా పెట్టుకొని
కాగిలించుకొని కాపాడితే నాకు మీరిచ్చే..
గౌరవ మర్యాదలు ఇవేనా..?
రేపు మీకు కూడా నాలాంటి గతి రాదనే
భరోసా ఏమి లేదు కదా..!
ఓ మనిషి ఇకనైనా కళ్ళు తెరచి వాస్తవం గ్రహించు
చరిత్రలో చరిత్ర హీనుడిగా మిగిలిపోకు..?
ఇన్నేళ్ళు నీవు పంచిన ప్రేమ దయ జాలి కరుణ
పెదవులపై పూసిన లివ్స్టైట్ కాకూడదు..
నిత్యం విరబూనే మల్లెల మనస్సులు కావాలి
నాకోసం కన్నీరు కార్బనవసరం లేదు..
నా ఫోటోకి దండేసి సంతాపసభ చేయనక్కర్దేదు..
నన్ను మనిషిగా గుర్తించండి.. చాలు
మీరు మనసున్న మనిషిగా మారితే చాలు

ఈ వారం కవిత్వం

స్వేచ్ఛ కోసం

అడవి నిండా నిశ్చబ్దత కమ్మెయగ
జీవులన్ని కొనప్రాణంతో గుటకలేస్తున్నయి.
ఆకులలములు పురుగు పూలు
బిగపట్టిన శ్వాసతో
కదులుటకు సంకోచిస్తున్నయి
బతుకుహక్కును ఎవరి చేతుల్లోనో పెట్టేసి .

అడవిప్పుడు అడవికాదు
చలనంలేని నిర్జీవ దేహం .
కదిలే కాలాన్ని మరిచి
వీడని కరువుతో అలవాతైన దోషించేతో
దౌర్జన్యంగా విసిరేసిన దేహాల నడుమ
న్యాయాన్ని వెతుకుతున్న ఓ పండు ముసలి .

అకలిని అవినీతిగా మలుచుకొని
వేటధర్మాన్ని మార్చేసిన క్రూరమృగాళ్ళతో
కలుగులు నిండిపోయాయి.
అవి తోక్కేసిన అడుగుజాడల్లో మాత్రం
మిడతలు ,వానపాములు
బతికే క్షణాలను లెక్కించుకుంటున్నయి .

స్వార్థపు రేపటి కొరకు
రహస్యగుహలు గుట్టుచప్పుడుగా
చట్టాలను లిఖిస్తుండడంతో
స్వేచ్ఛను ప్రకటించుకున్న అడవి
అఱువణువునా అమూర్తబంధీలకు
నిత్యం పురుడుబోస్తానే ఉంది .

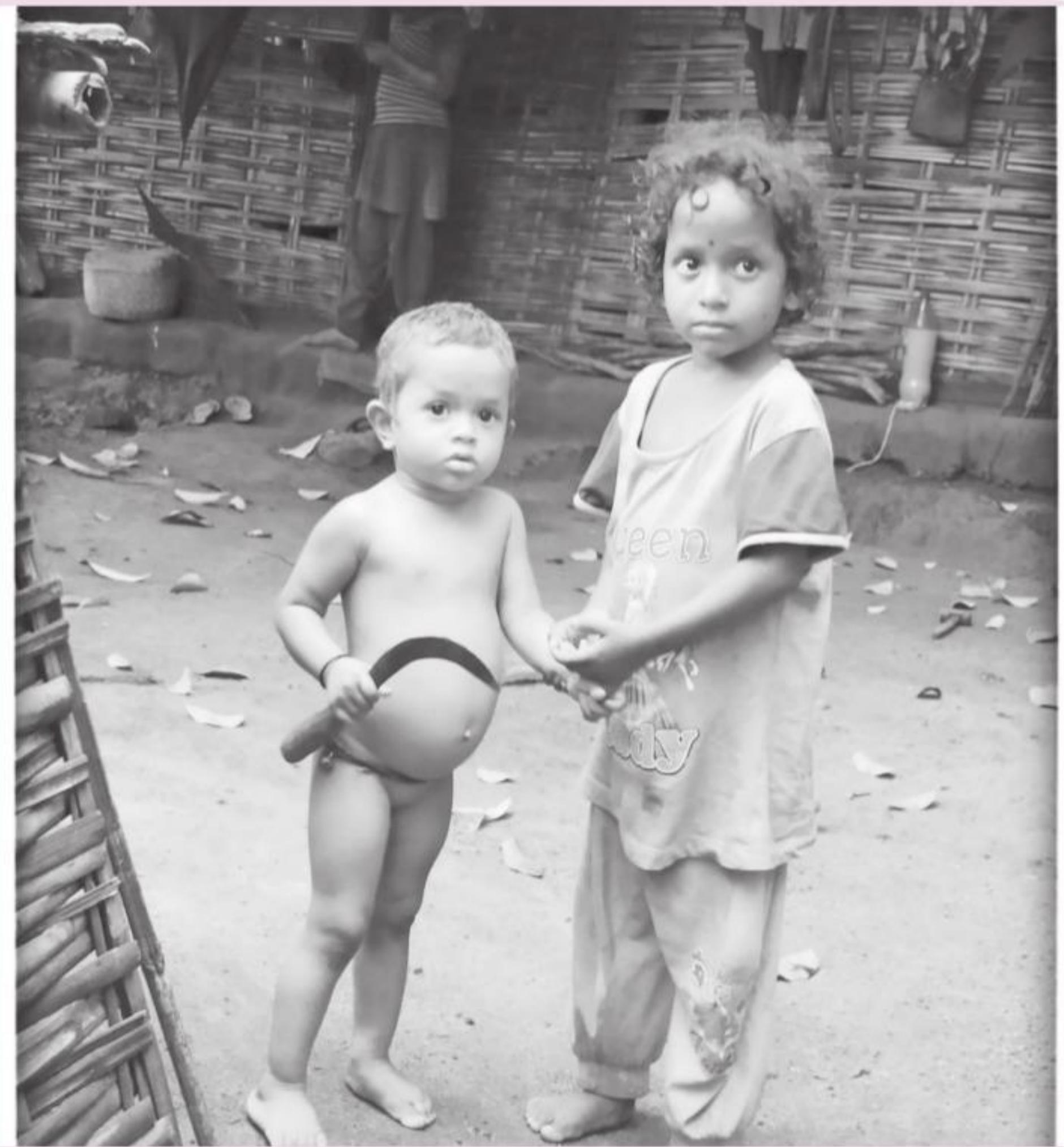
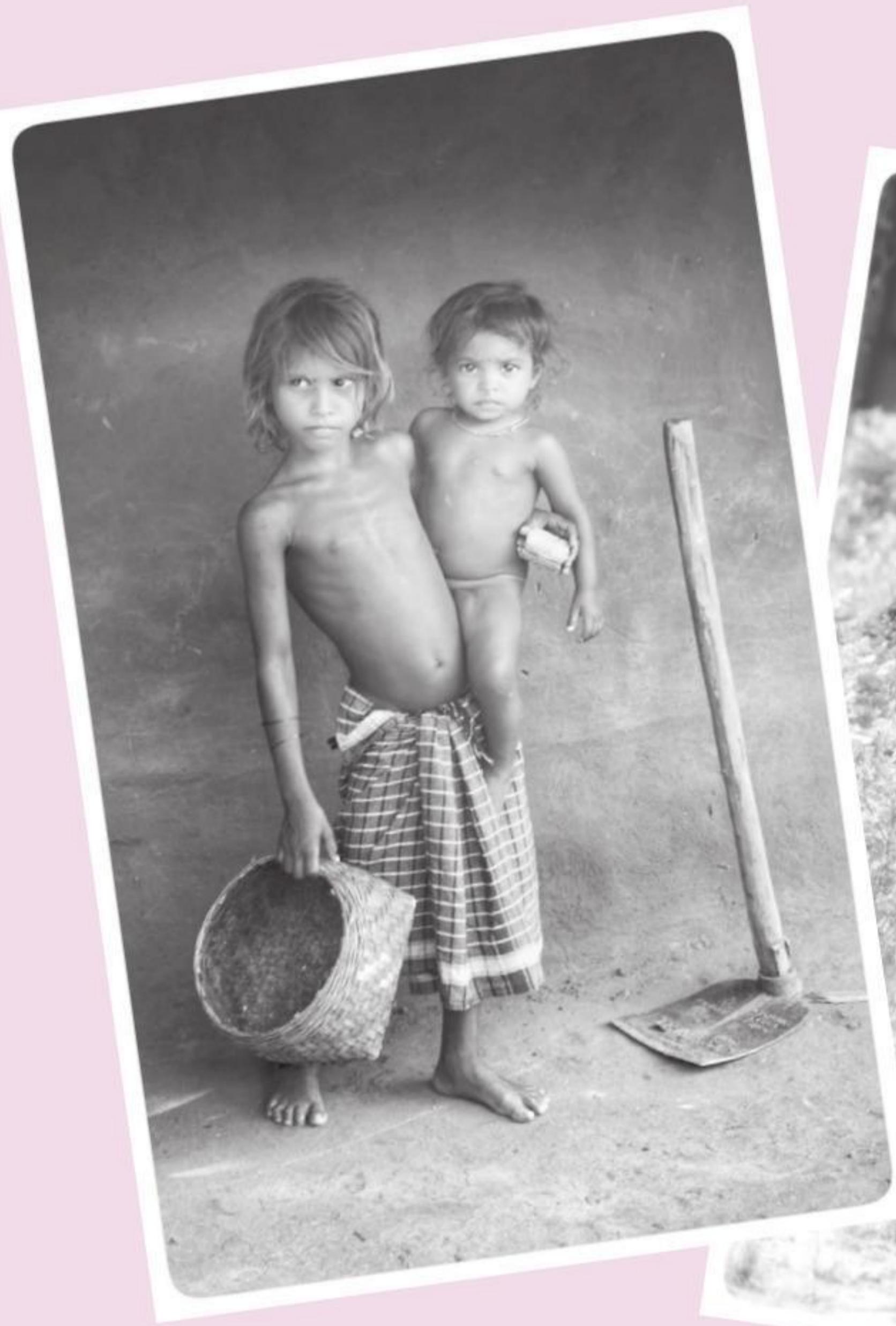
ఆకులు తీగలు
పక్కలు పశువులు మృగాలంటూ
సమస్త జంతుజాలం నిండిన
ఈ అడవినిండా నీతిదిప్పిన జాతికొరకు
మేధావి కిరీటములన్నీ ప్రశ్నలను దాచేసి నిశ్చబ్దంగా వత్తాను
పాటందుకున్నయి..

కలవడమే ప్రశ్నగా మారినచోట
విడిపోయిన కొమ్ములన్ని కొత్తచిగురుగా
ప్రశ్నను తొడుక్కేవాలి .
అడవి ఎదనిండా శ్వాస తీసుకొనేల
అడవిలోని ప్రతి కణం స్వేచ్ఛగా
బతికేలా కొన్ని వేలప్రశ్నలుగా విస్తరించాలి .

అడవి అడవిగా
పచ్చగా పరిమళించాలి.

- కొండ రవీందర్, 9848408612

- రామ్ పెరుమాండ్లు

ఆమ్మలేని సమయాన
అక్క నీకు అమ్మాను..
ఆకలేని గుక్కపెడితే
బువ్వపెట్టి భుజానెత్తి
జోలపాట పాడేను..

ఫొటోలు :

కొండమీటి గోపి

ఆప్సోద వాతావరణం అనంతగిలి హిల్స్

వికారాబాద్ జిల్లాలోని అనంతగిలి అడవి పెద్దది, దట్టమైనది.. హైదరాబాద్లో ప్రవహిస్తున్న మూసీ నది జన్మనానం.. ఈ ప్రాంత బొన్నత్యాన్ని చాటే అనేక కోటలు, గుహలు ఉన్నాయి. 400 సంవత్సరాల క్రితం నిజాం నవాబు అభివృద్ధి చేసిన అనంత పద్మనాభ స్వామి దేవాలయం ఉంది. ఆలయానికి 2 కిలోమీటర్ల దూరంలోనే వాటర్ఫాల్స్ ఉన్నాయి. ఏ కాలంలోనైనా ఈ ప్రదేశం చూడచక్కగా ఉంటుంది. వర్షకాలంలో అయితే ఈ ప్రాంత రమణీయత చెప్పక్కరేదు. హైదరాబాద్, చుట్టూపక్కల ఉండేవారు ఒక్కరోజులో లాంగ్ డ్రైవ్‌కు అంటే ఎక్కువ శాతం హైదరాబాద్‌కు 70 కిలోమీటర్ల దూరంలోనే ఉండే అనంతగిలి హిల్స్‌నే ఎంచుకుంటారు.

